

สภาองค์กรของผู้บริโภค
Thailand Consumers Council

รายงาน

การนำเสนอนโยบาย การคุ้มครองผู้บริโภค

จากกิจกรรมรณรงค์
วันสิทธิผู้บริโภคสากล
ประจำปี ๒๕๖๖

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ ๑ ความเป็นมา	๑
บทที่ ๒ วัตถุประสงค์	๒
บทที่ ๓ บทสรุปผู้บริหาร	๓ - ๔
บทที่ ๔ สรุปเนื้อหาการดำเนินงาน	๕ - ๔๔
- เสวนา พลังผู้บริโภครู้สึก สู้พลังงานหมุนเวียน	๕ - ๑๖
- ข้อเสนอของสภาองค์กรของผู้บริโภคต่อพรรคการเมืองในประเด็นต่างๆ	๑๖ - ๒๘
○ พลังงานและสิ่งแวดล้อม	๑๖ - ๒๐
○ บริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะ	๒๐ - ๒๔
○ สุขภาพ และคุณภาพชีวิต	๒๔ - ๒๘
- ความเห็นและนโยบายของพรรคการเมือง	๒๘ - ๔๔
○ พลังงานและสิ่งแวดล้อม	๒๘ - ๓๔
○ บริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะ	๓๔ - ๓๘
○ สุขภาพ และคุณภาพชีวิต	๓๘ - ๔๔
บทที่ ๕ บทวิเคราะห์และสรุปการดำเนินการ	๔๕ - ๕๑

สารบัญรูปร่าง

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ ๑ นโยบายของพรรคการเมืองต่อประเด็นเรื่องพลังงานและสิ่งแวดล้อม	๔๗
ภาพที่ ๒ นโยบายของพรรคการเมืองต่อประเด็นเรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัย	๔๘
ภาพที่ ๓ นโยบายของพรรคการเมืองต่อประเด็นเรื่องสุขภาพ และคุณภาพชีวิต	๕๑

บทที่ ๑

ความเป็นมา

สภาองค์กรของผู้บริโภค โดยคณะอนุกรรมการด้านบริการสาธารณะ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม มีมติการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๖ ให้จัดกิจกรรมรณรงค์เนื่องในวันสิทธิผู้บริโภคสากลประจำปี ๒๕๖๖ ภายใต้หัวข้อ “ล้านหลังคา ล้านโซลาร์เซลล์ พลังผู้บริโภค สู่พลังงานหมุนเวียน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ร่วมรณรงค์วันสิทธิผู้บริโภคสากลประจำปี ๒๕๖๖ (World Consumers’ Rights Day 2023) “Empowering Consumers Through Clean Energy Transitions” (๒) ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองด้านพลังงานของผู้บริโภค ลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก อันเป็นสาเหตุของสภาวะโลกร้อนสู่ชั้นบรรยากาศ ด้วยการผลักดันนโยบายสนับสนุนประชาชนติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์บนหลังคา (โซลาร์ รูฟท็อป) และ (๓) ผลักดันข้อเสนอแนะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่สำคัญต่อพรรคการเมือง โดยจัดกิจกรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแบ่งกิจกรรมเป็น ๓ กิจกรรมในวันที่ ๑๔ มีนาคม ๑๕ มีนาคม และ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖

เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมสำคัญในการผลักดันข้อเสนอแนะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคต่อพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่สามารถนำข้อเสนอไปปฏิบัติเป็นนโยบายทางการเมือง และนโยบายในการบริหารประเทศต่อไปได้ จึงเห็นควรให้มีการจัดทำรายงานรวบรวม สังเคราะห์ข้อมูลความเห็นที่ได้รับจากพรรคการเมืองต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบต่อไป

บทที่ ๒

วัตถุประสงค์

รายงานการนำเสนอนโยบายการคุ้มครองผู้บริโภค จากกิจกรรมรณรงค์วันสิทธิผู้บริโภคสากล ๒๕๖๖ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อจัดทำรายงานและวิเคราะห์ผลการจัดกิจกรรมโครงการรณรงค์วันสิทธิผู้บริโภคสากล ประจำปี ๒๕๖๖
๒. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมตลอดโครงการ โดยเน้นข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งที่สภาองค์กรของผู้บริโภคเป็นผู้เสนอ และการตอบรับของพรรคการเมืองต่อข้อเสนอของสภาองค์กรของผู้บริโภค รวมถึงนโยบายของพรรคการเมืองในประเด็นที่เกี่ยวข้องต่อการคุ้มครองผู้บริโภค
๓. เพื่อนำสรุปผลการจัดกิจกรรมไปประกอบการติดตามการดำเนินงานของพรรคการเมืองต่อข้อเสนอ นโยบายการคุ้มครองผู้บริโภคของสภาองค์กรของผู้บริโภค

บทที่ ๓

บทสรุปผู้บริหาร

จากกิจกรรมเสวนาออนไลน์และนำเสนอประเด็นจากสภาองค์กรของผู้บริโภคสู่การรับฟังนโยบายของพรรคการเมือง เนื่องในกิจกรรมรณรงค์วันสิทธิผู้บริโภคสากล ประจำปี ๒๕๖๖ ภายใต้หัวข้อ “ล้านหลังคา ล้านโซลาร์เซลล์ พลังผู้บริโภค สู่พลังงานหมุนเวียน” นั้น สรุปรายละเอียด แยกรายหัวข้อได้ ดังนี้

๑. ประเด็นเรื่องพลังผู้บริโภคสู่พลังงานหมุนเวียน ปัญหาที่พบคือ (๑) ไม่มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนให้กับประชาชนในการติดตั้งโซลาร์เซลล์ แม้ราคาการติดตั้งจะถูกลงจากเดิมแล้วก็ตาม (๒) กระบวนการขั้นตอนขออนุญาตติดตั้งมีความยุ่งยาก ซ้ำซ้อน (๓) การรับซื้อไฟฟ้าจากบ้านเรือนในปัจจุบันให้ราคาไม่เป็นธรรม โดยราคาที่รับซื้อนั้นต่ำกว่าอัตราที่ขายให้กว่าเท่าตัว และโควตาการรับซื้อไฟฟ้ามีน้อยมาก เพียง ๑๐ เมกะวัตต์ทั่วประเทศ และ (๔) ไม่มีการส่งเสริมหรือสนับสนุนการใช้โซลาร์เซลล์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แม้มีมติ ครม. เห็นชอบ ให้ใช้การคิดค่าไฟฟ้าแบบหักลบหน่วยไฟฟ้าหรือ Net Metering สภาองค์กรของผู้บริโภคจึงมีข้อเสนอให้พรรคการเมืองทุกพรรคผลักดันนโยบายการคิดค่าไฟฟ้าแบบ Net Metering

๒. ประเด็นเรื่องข้อเสนอต่อการใช้พลังงานอย่างน้ำมัน ก๊าซหุงต้ม ไฟฟ้า จากที่ประเทศวางแผนการใช้พลังงานผิดพลาด สำรองการใช้ไฟฟ้ามากเกินไป มีการเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราสูง รวมถึงการอ้างอิงราคาสมมติการนำเข้า กลายเป็นปัจจัยที่ทำให้พลังงานมีราคาแพง และทางสภาองค์กรของผู้บริโภคมีข้อเสนอให้มีการควบคุมราคา ยกเลิกราคาสมมติ รวมถึงสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกนั้น มีพรรคการเมืองถึง ๗ พรรคจากทั้งสิ้น ๙ พรรค ตอบสนองต่อข้อเสนอดังกล่าว โดยมีรายละเอียดแตกต่างกันไป มีเพียง ๓ พรรคเท่านั้น คือ พรรคไทยสร้างไทย เพื่อไทย และพลังประชารัฐ ที่พูดถึงการปรับแผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า (แผน PDP) ของประเทศ

ส่วนเรื่อง Net Metering พรรคการเมืองส่วนใหญ่เห็นด้วยกับระบบดังที่เสนอ และเห็นควรว่า รัฐควรเป็นผู้ลงทุนเรื่องโซลาร์เซลล์ให้กับภาคครัวเรือน ผ่านการให้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น ซึ่งหากมองในภาพรวมของนโยบายเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกันระหว่างสภาองค์กรของผู้บริโภคกับพรรคการเมือง ที่เห็นปัญหาในเรื่องของพลังงาน และเห็นว่าการใช้พลังงานทางเลือกจากแสงอาทิตย์จะตอบโจทย์ในเรื่องความยั่งยืนได้มากกว่า

๓. ประเด็นเรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะ ทั้งการเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐาน การปรับเปลี่ยนรถตู้เป็นรถมินิบัส รถนักเรียนปลอดภัย และรถจักรยานยนต์ต้องมีระบบ

เบรกที่ได้มาตรฐาน จากสถานการณ์ปัญหาที่ขนส่งมวลชนมีน้อย ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาค รวมถึงค่าโดยสารมีราคาแพง และไม่มีความปลอดภัยให้กักรถโดยสารสาธารณะ ทำให้ผู้โดยสารเข้าไม่ถึงบริการและความปลอดภัย จึงมีข้อเสนอในเชิงภาพรวมคือ การให้ขนส่งสาธารณะเป็นขนส่งมวลชนที่เข้าถึงได้ทั้งในเชิงกายภาพ และด้านราคา เป็นขนส่งสาธารณะที่มีมาตรฐาน และความปลอดภัย

พรรคการเมืองส่วนใหญ่เห็นว่า เรื่องความปลอดภัยของระบบขนส่งมวลชนนั้น ต้องเน้นการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ส่วนข้อเสนอเรื่องค่าโดยสาร โดยเฉพาะค่ารถไฟฟ้า นั้น ทุกพรรคการเมืองเห็นพ้องกันว่า ต้องมีค่าบริการที่ประชาชนเข้าถึงได้ ซึ่งนโยบายของตัวแทนพรรคการเมืองในเรื่องบริการขนส่งสาธารณะนั้น จะเป็นในเชิงภาพกว้างเสียมากกว่า

๔. ประเด็นเรื่องของสุขภาพและคุณภาพชีวิต การปรับปรุงสิทธิผู้บริโภคไทยให้เท่าเทียมกับสิทธิผู้บริโภคสากล ระบบบริการสุขภาพมาตรฐานเดียว การจัดการปัญหาตลาดออนไลน์ แก๊งคอลเซ็นเตอร์ SMS หลอกหลวง รวมถึงการมีบ้านญาติวุ่นวายของประชาชนนั้น มาจากสถานการณ์ปัญหาที่คนไทยไม่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานสากล ยังถูกหลอกถูกโกงจากอาชญากรรมสมัยใหม่ ผ่านเทคโนโลยี โดยมาตรฐานการป้องกัน แก้ไขของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่เข้มงวดและไม่มีการบูรณาการกัน ขณะที่เรื่องสุขภาพ หรือการผลักดันบ้านญาติประชาชน เกิดจากปัญหาความเหลื่อมล้ำ มีระบบที่ไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์ต่างกัน จึงมีข้อเสนอ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคให้ใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัย ตามสิทธิที่พึงมี

ทั้งนี้ แต่ละพรรคการเมืองมีนโยบายแตกต่างกันไป โดยยึดโยงกับผลงานในอดีตของแต่ละพรรค จากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายในด้านนั้น ๆ เช่น หลักประกันสุขภาพ หรือการสนับสนุนการออม เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า ตัวแทนของพรรคการเมืองมีแนวโน้มสนับสนุนนโยบายที่เป็นการแก้ปัญหาเล็กน้อย เช่น บังคับใช้กฎหมายให้เข้มงวด ปรับปรุงระบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ มากกว่าข้อเสนอในเชิงการปฏิรูป หรือริ่ระบบโครงการที่เป็นปัญหาขนาดใหญ่ ซึ่งหากมองภาพรวมในเชิงหลักการ หลายพรรคก็เห็นพ้องด้วย แต่ขอไปศึกษารายละเอียดก่อน

บทที่ ๔

สรุปเนื้อหาการดำเนินงาน

เนื้อหาในการดำเนินงานกิจกรรมวันรณรงค์สิทธิผู้บริโภคสากลประจำปี ๒๕๖๖ นั้น ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งสิ้น ๓ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ การสรุปเนื้อหาเสวนา พลังผู้บริโภคสู่พลังงานหมุนเวียน จากกิจกรรมวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖ ส่วนที่ ๒ คือ ข้อเสนอของสภาองค์กรของผู้บริโภคต่อพรรคการเมืองในประเด็นต่าง ๆ และส่วนสุดท้ายคือความเห็นและนโยบายของแต่ละพรรคการเมือง จากกิจกรรมในวันที่ ๑๕ มีนาคม และ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖

๔.๑ เสวนา พลังผู้บริโภคสู่พลังงานหมุนเวียน

ร่วมเสวนาโดย กชนุช แสงแกลง ผู้อำนวยการมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

พระปัญญาชิโรโมลี ประธานกองทุนแสงอาทิตย์

นพ.สุภัทร ฮาสุวรรณกิจ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกระบี่

เริงศักดิ์ เข็มทอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรง จ.ลพบุรี

วินัย เตชะเกียรตินันท์ กรรมการบริหาร บริษัท เอ.ไอ. พาวเวอร์ แอนด์ เซอร์วิส จำกัด

กชนุช เล่าภาพประสบการณ์การติดตั้งระบบการผลิตไฟฟ้าด้วยพลังงานแสงอาทิตย์ของมูลนิธิเพื่อผู้บริโภคว่า มูลนิธิฯ เป็นองค์กรภาคประชาสังคมองค์กรแรก ๆ ที่ผลักดันและใช้ระบบโซลาร์เซลล์เพื่อนำมาใช้ในสำนักงาน โดยมีแนวคิดเริ่มต้นหรือแรงจูงใจในการผลักดันเรื่องพลังงานทางเลือกหรือพลังงานหมุนเวียนจากปัญหาของสิ่งแวดล้อม ทั้งเรื่องของโลกร้อน มลภาวะทั้งหลาย จึงต้องการรณรงค์การใช้พลังงานทางเลือกสำหรับประชาชนทั่วไป เพื่อเป็นพลังที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

มูลนิธิฯ เริ่มติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ขนาดกำลังการผลิต ๑๐ กิโลวัตต์ ต้นทุนที่ใช้ในการติดตั้งระบบไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ขณะนั้นอยู่ที่ประมาณ ๑.๗ ล้านบาท จากงบประมาณการบริจาคของประชาชน และเริ่มใช้งานได้เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จนช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๑ ได้ศึกษาวิจัย ๒ เรื่อง คือ ๑. เสียหายขาด ที่มองถึงสิทธิการใช้แสงแดดในการผลิตไฟฟ้าที่จะต้องได้รับการคุ้มครองและทำให้เป็นจริง และ ๒. การศึกษาทบทวนวรรณกรรมจากต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนนโยบายสาธารณะและส่งเสริมสิทธิของผู้บริโภคในการติดตั้งโซลาร์เซลล์

ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มูลนิธิฯ ร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคมอื่น ๆ จัดตั้งกองทุนแสงอาทิตย์ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการติดตั้งโซลาร์ รูฟทอป โดยมูลนิธิฯ ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานและดูแลเรื่องระบบการเงินของกองทุนฯ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานภายใต้กิจกรรมของกองทุนฯ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ กองทุนแสงอาทิตย์สามารถระดมทุนได้กว่า ๗ ล้านบาท สำหรับติดตั้งโซลาร์เซลล์ขนาด ๓๐ กิโลวัตต์ให้กับโรงพยาบาล ๗ แห่งทุกภูมิภาค ประกอบด้วย โรงพยาบาลแก่งคอย จ.สระบุรี โรงพยาบาลหลังสวน จ.ชุมพร โรงพยาบาลชุมแพ จ.ขอนแก่น โรงพยาบาลภูสิงห์ จ.ศรีสะเกษ โรงพยาบาลทุ่งศรีอุดม จ.อุบลราชธานี โรงพยาบาลท่าสองยาง จ.ตาก และโรงพยาบาลพระปกเกล้า จ.จันทบุรี

ต่อมาเป็นการติดตั้งโซลาร์ รูฟทอปให้กับสถาบันอาชีวศึกษา ๗ แห่งทั่วทุกภูมิภาค ซึ่งขณะนี้ติดตั้งไปแล้วทั้งสิ้น ๖ แห่ง คือที่วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี วิทยาลัยการอาชีพแจ้ห่ม จ.ลำปาง วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรง จ.ลพบุรี วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จ.สงขลา และวิทยาลัยการอาชีพกระบุรี จ.ระนอง ยังเหลืออีก ๑ ที่ อยู่ระหว่างดำเนินการ คือ วิทยาลัยการอาชีพอัมพวา จ.สมุทรสงคราม

ผลพลอยได้จากการติดตั้งโซลาร์เซลล์ของมูลนิธิฯ เป็นการประหยัดค่าไฟฟ้าให้กับองค์กร ถ้าดูตัวเลขค่าไฟเปรียบเทียบตั้งแต่ก่อนใช้โซลาร์เซลล์กับหลังใช้โซลาร์เซลล์จะพบว่า ค่าไฟฟ้าลดลงทุกเดือน มากน้อยตามปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้า โดยรวมแล้วเฉลี่ยสามารถประหยัดค่าไฟได้ถึงร้อยละ ๓๗.๗๘

ส่วนเรื่องของปัญหาอุปสรรคในการติดตั้งโซลาร์เซลล์นั้น เมื่อ ๑๐ ปีก่อน การติดตั้งโซลาร์เซลล์ถือเป็นเรื่องใหม่ การขออนุญาตมีขั้นตอนที่ซับซ้อนและเป็นปัญหา ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายที่สูง ทั้งในเรื่องวัสดุอุปกรณ์ แผงโซลาร์เซลล์ รวมถึงขั้นตอนการขออนุญาตต่าง ๆ ที่มีค่าธรรมเนียมหลายอย่าง รวมถึงสมัยนั้น พลังของผู้บริโภคยังไม่เป็นจริง เนื่องจากว่า การเข้าถึงหรือการใช้พลังงานแสงอาทิตย์โดยการติดตั้งระบบโซลาร์ รูฟทอปยังมีน้อยมาก เมื่อเทียบกับความพยายามและความตั้งใจให้เกิด แต่ก็ยังไม่เกิดขนาดนั้น ซึ่งอาจจะมียุคอื่นที่มากไปกว่าค่าใช้จ่าย และขั้นตอนการขออนุญาตด้วย

ทั้งนี้ ในปัจจุบัน ต้นทุนการผลิต ไม่ว่าจะเป็นแผงโซลาร์เซลล์เอง หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ มีราคาที่ลดลงมากแล้ว และ ๑๓ ปีที่มูลนิธิฯ ติดตั้งโซลาร์เซลล์มาได้กว่าคุ้มทุนแล้ว

ส่วนนโยบายของรัฐบาลในการอุดหนุนค่าใช้จ่ายของครัวเรือนเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่านการใช้พลังงานไฟฟ้าจากฟอสซิลมาเป็นพลังงานทดแทนโซลาร์เซลล์นั้น ๑. รัฐบาลควรสนับสนุนการใช้พลังงานแสงอาทิตย์อย่างจริงจัง โดยเริ่มจากมีนโยบายอุดหนุนประชาชน ภาคครัวเรือนในการติดตั้งโซลาร์ รูฟทอป ผ่านการสนับสนุนงบประมาณอุดหนุนให้ผู้บริโภค เพื่อให้เข้าถึงพลังงานแสงอาทิตย์ ๒. มาตรการลดหย่อนภาษี หากครัวเรือนใดใช้พลังงานแสงอาทิตย์ควรจะได้รับสิทธิพิเศษในการยกเว้นภาษี เหมือนกับที่บริจาคให้องค์กรสาธารณประโยชน์ เป็นต้น

ด้านการขับเคลื่อนเรื่อง Net Metering นั้น กชนช บอกว่า พยายามผลักดันเรื่องนี้อยู่ พยายามที่จะใช้นโยบายนี้ ให้ทางพรรคการเมืองรับไปพิจารณาในช่วงของการเลือกตั้งที่จะมีขึ้น ซึ่งผู้บริโภค เป็นพลเมืองที่ควรจะได้รับโอกาสสนับสนุนจากรัฐบาลให้เข้าถึงการใช้แสงแดด เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตและพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกคนในฐานะประชาชนและพลเมืองของประเทศ

หากรัฐบาลมีแนวทางที่จะสนับสนุนผู้บริโภครายย่อยเช่นนี้จะทำให้ผู้บริโภคตื่นตัว เพราะจริงแล้ว ใครก็ต้องการใช้พลังงานแสงแดด แต่ถ้ามีต้นทุนสูงกว่า ความพยายามที่จะมุ่งไปสู่พลังงานแสงอาทิตย์อาจจะทำได้ไม่เต็มที่ หากภาครัฐมีมาตรการต่าง ๆ เพื่อที่จะมาสนับสนุน เชื่อว่า จะเกิดพลังผู้บริโภคจริง ๆ เพราะว่าพลังผู้บริโภคคือพลังพลเมือง ที่จะสามารถจะสร้างความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ได้ โดยเฉพาะเรื่องของการลดโลกร้อนที่เป็นปัญหาที่ทุกคนตระหนักและเกิดขึ้นทั่วโลกแล้ว และยิ่งช่วงนี้เป็นช่วงจะเลือกตั้ง ต้องฝากแนวนโยบายให้แก่พรรคการเมืองที่คิดว่าจริงจังกับเรื่องนี้ และเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจของประชาชนในฐานะผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

พระปัญญาวชิรมลิต เล่าภาพการทำงานว่า พยายามที่จะสร้างการตระหนักรู้ หรือว่าณรงค์ให้ชาวบ้านหันมาใช้พลังงานแสงอาทิตย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อบอกว่า ค่าไฟแพง หากค่าไฟยิ่งแพง ยิ่งทำให้ถึงจุดคุ้มทุนเร็วขึ้นในการติดตั้งโซลาร์เซลล์ หากคิดค่าไฟฟ้าที่ ๔.๕๐ บาท จุดคุ้มทุนจะอยู่ที่ประมาณ ๓ ปีกว่า แต่ถ้าค่าไฟฟ้า ๖ บาท ๒ ปีก็จะถึงจุดคุ้มทุน ซึ่งจะทำให้คนหันมาติดตั้งโซลาร์เซลล์มากขึ้น เพราะยิ่งค่าไฟแพง ความต้องการโซลาร์เซลล์ก็จะยิ่งสูงขึ้น

ทั้งนี้ จะต้องพยายามหาประโยชน์ให้กับประชาชนผู้บริโภคให้มากที่สุด เพราะในเชิงเทคนิคก็เรื่องหนึ่ง เชิงกฎหมายก็เรื่องหนึ่ง หรือว่าการผลักดันในเชิงนโยบายให้เกิดแรงกระตุ้นให้เกิดผลกระทบ อย่างจะฟังแต่เสียงของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานอย่างเดียวก็ไม่ถูกต้อง จะยึดเยียดให้ประชาชนอย่างเดียวก็ไม่ถูก เช่น สัดส่วนพลังงานไฟฟ้าควรจะลดลงไหม สัดส่วนของเอกชนควรจะทำอะไร เขาแบ่งเงินให้เท่าไร จึงให้เอกชนทำ ถ้ารัฐบาล

ทำเองจะได้เงินเท่าไร จะเหลือเงินเข้าประเทศบ้างบริหารประเทศได้เท่าไร นี่ก็จะเป็นอีกมิติหนึ่ง ซึ่งผู้บริโภคนเป็นผู้อุปถัมภ์อย่างดี จากค่า FT ที่ส่งให้เขา ดังนั้น เราเป็นผู้รับผลประโยชน์และผู้รับผลกระทบโดยตรง

สิ่งที่ต้องการจะฝากตอนนี้ก็คือ ต้องการกระตุ้นให้เกิดแรงกระตุ้น ให้เกิดการขยายตัวของโซลาร์เซลล์ขึ้นให้มากที่สุด นอกจากเรื่องผลกระทบที่เราได้รับตอนนี้ก็คือค่าไฟ ทำอย่างไรให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบายหรือการปรับปรุงในเชิงนโยบายว่าพลังงานสะอาดต้องมาก่อน พลังงานโซลาร์เซลล์ต้องมาก่อน หลังคาบ้านเรือนต้องมาก่อนภาคธุรกิจขนาดใหญ่ เพราะเขาสามารถที่จะออกไปดำเนินการธุรกิจในต่างประเทศได้ เนื่องจากสัดส่วนการใช้ไฟ มีการแย่งสัดส่วนกันไปมา ทำให้ค่าไฟสูงขึ้น ไม่เกิดการแข่งขันทางด้านราคา เช่น รัฐผลิตไฟได้หน่วยละ ๓ บาท แต่เอกชนผลิตได้หน่วยละ ๔ บาท ก็ไม่ควรให้เอกชนมาแข่งขัน ถ้าแข่งขันต้องเป็นราคาที่ต่ำกว่าไม่ใช่สูงกว่า เพราะประชาชนเป็นคนจ่ายส่วนต่างให้ ซึ่งเมื่อเกิดการจ่ายส่วนต่าง คนจะหันมาใช้โซลาร์เซลล์มากขึ้น ทั้งนี้ การส่งเสริมแบบนี้ให้เป็นภาพรวมของประเทศในการตระหนักรู้ร่วมกัน เป็นประโยชน์ร่วมกัน ถ้าทั้งประเทศเห็นพ้องไปด้วยกัน เดินไปพร้อมกันน่าจะไปได้ไกลกว่า ถ้าไปคนเดียวไปได้ไว แต่ถ้าไปได้ไกลต้องไปเป็นทีมทั้งประเทศ

นอกจากนี้ เชิญชวนให้ร่วมสนับสนุนเงินบริจาคกิจกรรม ที่ไปทำให้อาจารย์หรือโรงเรียนต่างๆ เพราะหากจะรอให้อาจารย์ ให้โรงเรียนสนับสนุนเข้ามา ก็ไม่รู้จะไปขอร้องจากใคร จึงขอแรงศรัทธาพี่น้องทุกท่านร่วมกันบริจาค ร่วมกันสนับสนุน

นพ.สุภัทร กล่าวว่า ในส่วนของโรงพยาบาล หากดูกราฟการใช้ไฟฟ้าในนั้น ตอนกลางวันจะเป็นช่วงที่ใช้ไฟฟ้าจำนวนมาก คือ มีการเปิดแอร์ ไฟ และเครื่องมือทางการแพทย์อย่างเต็มที่ ค่าไฟก็จะกระโดดมาก ตกเย็นก็เริ่มลดลงจนถึงประมาณ ๒๑.๐๐ น. แม้กลางวันจะมีการใช้ไฟฟ้าบ้าง แต่ไม่มาก เพราะความร้อนน้อย แอร์ทำงานเบา ซึ่งค่าไฟฟ้าในช่วงกลางวันเป็นหัวใจที่จะลดพีคได้ด้วยโซลาร์เซลล์

อย่างค่าไฟฟ้าของโรงพยาบาลจะนะ ราคา ๓๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน โรงพยาบาลจ่ายค่าไฟ ๔๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ ๕ - ๘ ของงบประมาณที่ได้มา ถ้าวัดค่าไฟลงได้สักครึ่งหนึ่ง หรือลดลงได้เดือนละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ก็จะทำให้ประหยัดค่าไฟไปได้ปีละ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท สามารถนำไปซื้อเครื่องมือแพทย์ พัฒนาโรงพยาบาล หรือช่วยสงเคราะห์คนลำบากได้อีกจำนวนมาก ซึ่งเป็นเป้าหมายของโรงพยาบาล

โรงพยาบาลจะนะ ติดตั้งโซลาร์เซลล์เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เสียค่าติดตั้ง ๘๐๐,๐๐๐ บาท กับกำลังไฟ ๒๐ กิโลวัตต์ ซึ่งถือว่าไม่มาก ตอนนั้นค่าใช้จ่ายประมาณกิโลวัตต์ละ ๔๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันค่าติดตั้งต่อกิโลวัตต์

ลดลงแล้วเหลือประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท และแผ่นโซลาร์เซลล์แต่ละแผ่นใช้งานได้ ๒๕ ปี ถือว่าคุ้มค่า และหลังจาก ๒๕ ปีแล้วก็ยังผลิตไฟฟ้าได้อยู้อยู่ละ ๘๐ จากตอนเริ่มติดตั้ง โดยสรุปของค่าโซลาร์เซลล์ ลงทุนไป ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท ลดค่าไฟเฉลี่ยปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ตอนนั้นค่าไฟอยู่ที่หน่วยละ ๔ บาท ใช้เวลา ๕ ปีก็คืนทุน และใช้ไฟฟ้าฟรีไปอีก ๒๐ ปี ถือว่าคุ้มมาก และปัจจุบันถือว่าคุ้มทุนแล้ว ซึ่งสมัยที่ติดตั้งโซลาร์เซลล์แผ่นละ ๓๐๐ วัตต์เป็นแผ่นเล็ก ทำให้เปลืองหลังคามากหน่อย แต่ตอนนี้ขนาดแผ่นใหญ่และแน่นขึ้นเป็นแผ่นละเกือบ ๖๐๐ วัตต์ ผลิตไฟได้มากขึ้น ๒ เท่าจากเมื่อก่อน

นอกจากนี้ ได้ชักชวนผู้คน ช่าง คนที่ต้องการเรียนโซลาร์เซลล์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นช่างวงจรปิด ช่างที่ป็นหลังคาเป็น ช่างแอร์ เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล หรือทีมภาคประชาสังคมบ้าง มาป็นหลังคาของโรงพยาบาล เพื่อให้เกิดการรณรงค์ โดยเขาก็จะมาสมัครเรียน แล้วก็แจกเสื้อคนละตัว มาช่วยกันดู ฝึกการติดตั้ง การเดินระบบไฟฟ้า เพราะหัวใจอันหนึ่งเลยที่ต้องทำกันไม่ใช่แค่เรื่องติดตั้ง แต่ต้องช่วยกันสร้างกระแส เพราะจะเป็นการเร่งความเร็วในการสร้างสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น

ส่วนที่โรงพยาบาลสละบ้าย้อยนั้น คำนวณแล้วน่าจะติดตั้งได้อย่างน้อย ๑๒๐ - ๑๕๐ กิโลวัตต์ ต้องระดมทุนกันอีกประมาณ ๓ - ๔ ล้านบาท เพราะรายได้ของโรงพยาบาลค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นโรงพยาบาลชายแดน อยู่ไกล แต่จะช่วยประหยัดค่าไฟได้ปีละประมาณ ๑ ล้านบาท

ในส่วนของกระทรวงสาธารณสุขนั้น มีความก้าวหน้ามากในขณะนี้ มีนโยบายให้ทุกโรงพยาบาลติดตั้งโซลาร์เซลล์ในโรงพยาบาล มีนโยบายชัดเจน แต่ก็อยู่ในช่วงการดีนรนของแต่ละโรงพยาบาล คือ มีประกาศนโยบาย แต่ไม่ให้เงิน นโยบายเปิดให้ทำได้ แต่เป็นหน้าที่ของโรงพยาบาลแต่ละที่ไปดำเนินการ

รวมไปถึง นพ.สุภัทรยังได้ทดลองติดตั้งโซลาร์เซลล์จำนวน ๒ แผ่น ๖๐๐ วัตต์ที่บ้านของตัวเองอีกด้วย แต่ปัญหาคือกลางวัน ที่ไม่มีใครอยู่บ้าน ก็ใช้ไฟฟ้ากับตู้เย็นเป็นหลัก อาจจะมีบางช่วงที่อยู่บ้าน เช่น เสาร์-อาทิตย์หรือวันหยุดพักผ่อนจึงจะได้ใช้ประโยชน์ แต่ถ้าบ้านไหน มีคนอยู่ในช่วงกลางวันก็สนับสนุนให้ติดตั้งโซลาร์เซลล์ เพราะจะช่วยประหยัดค่าไฟและลดโลกร้อนด้วย

ทั้งนี้ สิ่งที่ยังน่าเป็นห่วงและเสียดายโอกาส เสียดายแดด คือ หลังคาบ้านของประชาชน อย่างมีแค่ ๒ แผ่น ยังช่วยลดค่าไฟ และสร้างประสบการณ์ความเชื่อมั่นต่อพลังงานแสงอาทิตย์ ปัจจุบัน ใช้เงินประมาณ ๒ - ๓ หมื่นบาท ติดโซลาร์เซลล์บนหลังคาบ้านได้เลย ราคาพอกับมอเตอร์ไซค์หนึ่งคัน ยอมลงทุนในคนที่ไหว แต่คนที่ไม่ไหวก็ต้องรอ และช่วยกันกดดันรัฐบาลไปก่อนว่า จะทำอย่างไรที่จะเอื้อในการติดตั้งโซลาร์เซลล์ให้ทุกหลังคาบ้าน

ไม่ใช่เพียงการลดค่าไฟอย่างเดียวเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของการตอบรับต่อการประชุมระดับนานาชาติว่าด้วยการลดโลกร้อน ว่าด้วยการลดการใช้พลังงานฟอสซิลลง จากการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน ระบบไฟฟ้าหลักของประเทศ แล้วมาพึ่งพาพลังงานหมุนเวียนแทน ซึ่งไม่ต้องการให้การพึ่งพาพลังงานหมุนเวียนเป็นเรื่องขององค์กรใหญ่ๆ เฉพาะหลังคาโรงงานที่ติดกันเป็นร้อยเป็นพันกิโลวัตต์เท่านั้น แต่ต้องการให้สิ่งเหล่านี้มาถึงประชาชนด้วย

เร็กซ์คิตี กล่าวว่า วิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรงก็ไม่ได้ต่างจากโรงพยาบาลเลย เคยเป็นหนี้การไฟฟ้าอยู่ ๑๑ เดือน ประมาณเกือบ ๑ ล้านบาท เขาจึงไปดูตามสถานที่ต่าง ๆ ปรากฏว่า หน้าวิทยาลัยห่างไปไม่กี่ร้อยเมตร ยังมีโซลาร์ฟาร์มได้แล้ว และพื้นที่หลังคาของวิทยาลัยอยู่สูงกว่าเป็น ๑๐ เมตร น่าจะได้รับความเข้มข้นของแสงมากกว่าวิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรงจึงได้ลองเขียนโครงการการดำเนินงานวิทยาลัย ทำวิทยาลัยเสียหายแดด เริ่มจากคิดว่าทำโดยการระดมทุน ถ้าใครบริจาค ๒๐๐ บาทจะได้พวงกุญแจ บริจาค ๓๐๐ บาทได้เสื้อ ๑ ตัว บริจาค ๕๐๐ บาทได้แก้วน้ำเก็บความเย็นสกรีนคำว่าวิทยาลัยเสียหายแดด พอระดมทุนมาได้ระดับหนึ่ง ปรากฏว่า มีตึกเดียวที่สามารถดำเนินการได้ คือตึกช่างอุตสาหกรรม เพราะวิทยาลัยเปิดมา ๓๑ ปี กระเบื้อง หลังคา กรอบหมดแล้ว เลยมาดำเนินการทดลองติดตั้ง เมื่อกองทุนแสงอาทิตย์ติดตั้งให้เสร็จได้ ๒ ปีแล้ว มีหนี้ค่าไฟอยู่เดือนเดียว จากนั้นเดือนละประมาณ ๑.๑๕ แสนบาท ตอนนี้มีค่าไฟประมาณ ๙๐,๐๐๐ บาท หากมีนักศึกษาเรียนงานกลึงด้วย แต่ถ้าไม่มีเรียน หรือช่วงสอบปลายภาค เดือนหนึ่งค่าไฟไม่ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท และเมื่อครบกำหนดทุก ๒ เดือน ครูก็จะพาเด็กล้างแผงโซลาร์เซลล์ ก็จะทำให้ใช้งานได้เต็มที่

วิทยาเทคนิคโคกสำโรงถือว่าคุ้มทุนแล้วสำหรับการติดตั้งโซลาร์เซลล์ เพราะทั้งบิ๊มน้ำ ถังแชมเปญถังใหญ่ที่หล่อเลี้ยงบุคลากรในวิทยาลัยในทุกพื้นที่ ใช้แผงโซลาร์เซลล์แล้วทั้งหมด ๑๒ แผง โดยการขอเงินจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ทำเป็นโครงการในเรื่องของพัฒนาชุมชนต่อยอด ทำให้ลดค่าไฟลงได้

ส่วนไฟสาธารณะทั้งหมดตามรอบตึกขณะนี้ วิทยาลัยไปขอเสาที่ทางหลวงเขาทิ้งแล้ว นำมาติดตั้ง ฟนสี ใช้โซลาร์เซลล์ทั้งหมด หรืออย่างน้อยหน้าวิทยาลัย แต่ก่อนใช้ไฟฟ้า ก็ให้นักศึกษาทำโครงการ พอเวลาแดดก็มีน้ำพุใช้ ทำให้ลดค่าใช้จ่ายไปได้มาก อีกทั้งตอนนี้วิทยาลัยฯ ได้ขยายผลด้วยการปรับแผนการเรียนวิชาเลือกเสรี เพื่อให้ นักศึกษาสามารถติดตั้งโซลาร์เซลล์เองได้ เช่น ต่อสัก ๒ - ๓ แผงใช้สำหรับบิ๊มน้ำของเขที่บ้าน เป็นต้น

นอกจากนี้ วิทยาลัยฯ ยกระดับหลักสูตรช่างฝีมือวิชาชีพระยะสั้นให้ประชาชนและผู้สนใจในสาขาการติดตั้งโซลาร์เซลล์และการบำรุงรักษา มาเรียนที่วิทยาลัย มีเป้าหมายคือผู้เรียน ๓๐ คน อาจจะแบ่งเป็น ๒ รุ่น รุ่น

ละ ๓๐ คน ไม่เพียงเท่านั้น วิทยาลัยฯ ยังเป็นศูนย์เรียนรู้ ให้ที่อื่นมาขอดูงานในการติดตั้งโซลาร์เซลล์อีกด้วย โดยได้รับการผลักดันจากชุมชน ไม่ว่าจะเป็นนายก อบต. หรือผู้นำชุมชนใกล้เคียงก็สนับสนุนให้ทำ

ขณะนี้ ทางวิทยาลัยฯ กำลังจะทำอีกเฟสหนึ่ง โดยจะทำเหรียญองค์พระพิฆณุกรรม เพื่อให้ศิษย์เก่า นักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไปบูชา เพื่อระดมทุนอีกประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ก็จะติดตั้งโซลาร์เซลล์ได้อีก ๑๐ - ๒๐ กิโลวัตต์ ส่วนชุด Inverter ขอมมาได้แล้ว เหลือแผงกับติดตั้งระบบ และหากทางวิทยาลัยเขียนโครงการ ขอ วช. ได้อีก จะนำมาติดตั้งโซลาร์เซลล์ให้เต็มพื้นที่ เพื่อเป็นวิทยาลัยเสียดายแดด และจะทำให้วิทยาลัยเทคนิค โคกสำโรงจะไม่เป็นหนี้ค่าไฟจำนวนมาก และครูทุกคนก็จะมีความสุข โดยไปช่วยโรงเรียนใกล้เคียง ไปติดตั้งโซลาร์เซลล์สำหรับปั้มน้ำแปลงชีววิถีให้ ได้ ๒ แผง

ไม่เพียงเท่านั้น วิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรงยังผลิตบุคลากรเข้าสู่ตลาดการทำงานในเรื่องพลังงาน แสงอาทิตย์อีกด้วย โดยนักศึกษาส่วนใหญ่จะไปฝึกงานที่โซลาร์ฟาร์มต่าง ๆ อยู่ในสถานประกอบการ ซึ่งทางวิทยาลัยฯ มีความมุ่งมั่นว่า นักศึกษาจบไปแล้วต้องมีงานทำ ต้องทำงานให้เป็น โดยนักศึกษาระดับชั้น ปวช. จะฝึกงาน ๑ ภาคเรียน แต่ระดับ ปวส. จะฝึกงาน ๑ ปี โดยที่บริษัทเกี่ยวกับโซลาร์ฟาร์ม โซลาร์ รูฟทอป ก็จะมีทุนการศึกษาให้ทุกปีอย่างน้อย ๔ - ๖ ทุน ทุนละ ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาทอีกด้วย ทำให้นักศึกษาเหล่านี้ก็จะมี ความมุ่งมั่นและสามารถไปทำงานได้อย่างเต็มที่

อีกทั้ง ยังพานักศึกษาก่อนที่จะจบ ปวส. ไปทดสอบฝีมือแรงงาน โดยทางวิทยาลัยฯ ออกค่าใช้จ่ายให้ในเรื่องการเดินทาง การไปสอบ โดยนักศึกษาออกค่าสมัครเอง ๑๐๐ บาท

ในเรื่องตลาดแรงงานนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้เตรียมการผลิตคนในเรื่องของพลังงานสิ่งแวดล้อมไว้หลายอย่าง ไม่เฉพาะเรื่องของโซลาร์เซลล์อย่างเดียว เรื่องของรถไฟฟ้าหรือสถานีชาร์จรถยนต์ไฟฟ้า ก็เตรียมการในเรื่องการผลิตคนไว้ เช่น ช่วงปิดภาคเรียน คุณครูก็จะเข้าสถานประกอบการแล้วก็ไปนำเอาเทคโนโลยีมาเพื่อถ่ายทอดให้กับนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาก็จะได้องค์ความรู้ในเรื่องของพลังงานทดแทน รวมถึงสนับสนุนการจัดทำสิ่งประดิษฐ์ของคนรุ่นใหม่ เรื่องของพลังงานทดแทนสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อีกด้วย

ทั้งนี้ เริงศักดิ์ กล่าวว่า เทคโนโลยีมีจำนวนมากในปัจจุบันและราคาถูกลง เขาต้องการให้รัฐบาลสนับสนุน เช่น งบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุ เป็นต้น

วินัย เล่าภาพการทำงานที่ผ่านมาว่า บริษัท เอ.ไอ. พาวเวอร์ แอนด์เซอร์วิส จำกัด รับผิดชอบติดตั้งโซลาร์เซลล์ให้วิทยาลัยในสังกัดสำนักงานการอาชีวศึกษาทั้งหมด ๖ แห่ง คือ ๑. วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี ๒. วิทยาลัยการ

อาชีพแจ้ห่ม จ.ลำปาง ๓. วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ๔. วิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรง จ.ลพบุรี ๕. วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ จ.สงขลา และ ๖. วิทยาลัยการอาชีพกระบือ จ.ระนอง เหลืออีก ๑ แห่ง ที่ จ.สมุทรสงคราม

วิทยาลัยแห่งแรก วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี มีกิจกรรมให้นักศึกษาไประดมทุนตามตลาด ตามชุมชนต่าง ๆ เพื่อขอบริจาคเข้ามาสมทบกองทุน โดยเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมและตระหนักถึงการช่วยเหลือโรงเรียนของตนเอง ให้เห็นถึงที่มาที่ไปว่า กว่าจะได้มาซึ่งระบบโซลาร์เซลล์ต้องผ่านกระบวนการอะไรบ้าง ขณะที่ วิทยาลัยการอาชีพแจ้ห่ม จ.ลำปาง ติดตั้ง ๑๐ กิโลวัตต์ที่หน้ากองอำนวยการ โดยภายในงานมีการเสวนาให้ความรู้ แลกเปลี่ยนต่าง ๆ และการอบรมให้กับนักศึกษาที่จะดำเนินการเป็นอาชีพในอนาคตต่อไป หรือระบบที่ติดตั้ง การดูแลรักษาระบบต่าง ๆ

ต่อมา คือ วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร ดำเนินการติดตั้งบนหลังคาของอาคารเรียน ๓ ซึ่งมีการติดตั้งโซลาร์เซลล์อยู่ก่อนแล้ว โดยไปดำเนินการติดตั้งเพิ่มเติมอีก ๑๐ กิโลวัตต์ที่อาคารแห่งใหม่ข้างกัน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ให้นักเรียนนักศึกษาเข้ามาดูงาน มีการจัดทีมงานให้นักเรียนขึ้นมาดูว่าระบบที่ติดตั้งเป็นอย่างไร แนะนำถึงระบบการใช้งานต่างๆ เบื้องต้น

แห่งที่ ๔ คือ วิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรง จ.ลพบุรี มีการจำหน่ายสื่อ เพื่อหารายได้เข้ากองทุนในครั้งนี้นับด้วยที่นี้แดดดีมากถึงขั้นร้อน และโครงสร้างหลังคาแข็งแรงที่สุด เหล็กหนา ในอนาคตสามารถติดตั้งโซลาร์เซลล์ได้เต็มหลังคา ซึ่งเวลาจะติดตั้งโซลาร์เซลล์ควรจะดูเรื่องของโครงสร้างด้วยว่า สามารถรองรับน้ำหนักได้มากน้อยเพียงใด มีวิศวกรโยธาในการคำนวณแบบ และวิศวกรไฟฟ้าที่จะคำนวณเรื่องขนาดสายไฟที่มีอยู่ ว่าเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

แห่งที่ ๕ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ โดยทางภาคใต้จะเจอฝน ๘ เดือน แดด ๔ เดือน ก็จะมีคำถามว่า ฝนตกในภาคใต้เหมาะที่จะทำโซลาร์เซลล์หรือไม่ จึงได้ไปพิสูจน์มาให้เห็นแล้วว่า ทั้งที่หาดใหญ่ หรือแม้กระทั่งทะเลฝั่งอันดามัน อย่าง จ.ระนอง ซึ่งมีรสุมต่าง ๆ สามารถติดตั้งโซลาร์เซลล์ได้ ผลิตแดดได้ไม่แพ้กับจังหวัดอื่น ๆ และสุดท้าย แห่งที่ ๖ ที่วิทยาลัยการอาชีพกระบือ จ.ระนอง ซึ่งมีแดดและฝนค่อนข้างชุก แต่หลังจากติดตั้งแล้ว ดูประวัติย้อนหลัง สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ได้ดีไม่แพ้จังหวัดอื่น ๆ เช่นกัน

ทั้งหมดของโครงการนี้เป็นโครงการ kick off เริ่มต้นที่ ๑๐ กิโลวัตต์ ก็หวังให้ทางวิทยาลัยแต่ละที่นำไปต่อยอด อย่างเช่นที่วิทยาลัยเทคนิคโคกสำโรงสามารถไปติดตั้งเพิ่มได้

ส่วนที่ต้องการฝากเพิ่มเติมคือ แม้ราคาการติดตั้งโซลาร์เซลล์ในปัจจุบันจะลดลงมาแล้ว แต่อย่ามองที่ราคาเป็นอย่างเดียว ให้เลือกช่างที่มีคุณภาพ ไว้ใจได้ ช่างที่รับผิดชอบผลงานตัวเองหลังจากติดตั้งแล้ว เพราะหากติดตั้ง

แล้วมีปัญหา ต้องไปตามช่างมาดูแลระบบ ส่วนเรื่องของการคืนทุนนั้น ยิ่งค่า FT ค่าไฟฟ้าสูงเท่าไร การคืนทุนจะยิ่งใช้ระยะเวลาลดลง โดยปัจจุบัน การคืนทุนที่ติดตั้งมา อยู่ที่ ๔ ปีครึ่ง ยิ่งในอนาคตถ้าค่าไฟแพงก็อาจจะลดลงมาที่ ๔ ปีหรือ ๓ ปีกว่า โดยต้นทุนการติดตั้งโซลาร์เซลล์ สามารถคำนวณได้จากขนาดการผลิต ถ้าติดตั้งในปริมาณที่สูง เช่น ๑๐๐ กิโลวัตต์ขึ้นไป ต้นทุนก็จะอยู่ที่ประมาณ ๒๕ - ๒๖ บาท แต่ถ้าติดปริมาณน้อยกว่านั้น ราคาต่อหน่วยก็จะสูงขึ้น เช่น ติดอยู่ที่ ๕ กิโลวัตต์ ต้นทุนก็จะอยู่ประมาณ ๓๐ - ๓๕ บาท รวมประมาณ เกือบ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น

ขณะเดียวกัน เรื่องของ Net Metering นั้น ปัจจุบันยังคงห่างไกลกับสิ่งที่เรียกร้อง โดยรัฐบาลมีนโยบายการขายไฟโซลาร์ภาคประชาชนมาทดแทนในส่วนนี้ ซึ่งการหักกลบลบหน่วย หรือ Net Metering คือเราใช้ไฟจากการไฟฟ้า และผลิตไฟใช้เอง เราสามารถดันย้อนไฟกลับไปเพื่อให้มิเตอร์หมุนถอยหลังได้ ซึ่งหน่วยในการซื้อขายไฟจะเท่ากัน แต่ในปัจจุบันโครงการขายไฟของภาครัฐที่มีอยู่คือ เราซื้อไฟจากการไฟฟ้าอัตราหนึ่ง แต่พอเราผลิตแล้วขายให้กับการไฟฟ้าจะได้ไม่ถึงครึ่ง ได้เพียง ๒.๒๐ บาท ตรงนี้รัฐบาลก็มองว่าเป็นการหักกลบลบหน่วยแล้ว แต่สิ่งที่ไม่ค่อยเป็นธรรม คือ แทนที่จะได้เต็มหน่วยแบบที่การไฟฟ้าขายให้กับเรา

อีกทั้ง ปัจจุบันโควตาการขายไฟเต็มข้ามปีไปแล้ว ก่อนหน้านี้รัฐบาลสนับสนุนมาให้ติดตั้งพลังงานทดแทนโครงการขายไฟจากโซลาร์ภาคประชาชนอยู่ที่ ๑๐๐ เมกะวัตต์ ให้เงินตอบแทนค่าขายไฟอยู่ที่หน่วยละ ๑.๖๘ บาท แต่ไม่ได้รับความนิยมเนื่องจากได้เงินน้อย และราคาของอุปกรณ์ในตอนนั้นยังสูงอยู่ ต่อมา รัฐบาลลดการรับซื้อไฟจาก ๑๐๐ เมกะวัตต์ เหลือ ๕๐ เมกะวัตต์ทั่วประเทศ และปัจจุบันเหลือแค่ ๑๐ เมกะวัตต์ โดยแบ่งเป็นการไฟฟ้านครหลวง ๕ เมกะวัตต์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอีก ๕ เมกะวัตต์ และเพิ่มหน่วยราคาขายเป็น ๒.๒๐ บาท โดยขณะนี้ต้องดึงโควตาการขายไฟฟ้าของปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มาใช้แล้ว ซึ่งผู้ที่ยื่นขออนุญาตรับการติดตั้งไฟฟ้าในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ก็ยังไม่ได้รับการติดตั้ง เพราะติดขัดระเบียบ มีหมดอายุโครงการ ขอย้ายสัญญา ขยายอายุโครงการ เป็นต้น

จึงต้องการฝากรัฐบาลว่า ขอย้ายกำลังการติดตั้งให้มากขึ้น แล้วก็เปลี่ยนการขายไฟให้เป็น Net Metering ซึ่งไม่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคจนเกินไป และจะเพิ่มโอกาสในการจ้างงานอย่างแน่นอน เพราะถ้าเป็นแบบนี้จริง ประชาชนแทบทุกบ้านจะติดตั้งโซลาร์เซลล์อย่างน้อย ๒ - ๓ แผง

ช่วงตอบคำถามจากผู้เข้าร่วมรับชมเสวนา

๑. ค่าติดตั้งโซลาร์ รูฟทอปราคาสูง เข้าถึงยาก จะแก้ไขได้อย่างไร?

วินัย อธิบายว่า เรื่องค่าติดตั้งที่วราราคาสูง ถ้าเทียบกับในอดีต ปัจจุบันราคาถูกลงมากแล้ว ขนาดของแผงติดตั้งที่ผลิตไฟได้ในอดีตอยู่ที่ ๓๐๐ วัตต์ ปัจจุบันเป็น ๖๐๐ วัตต์ แต่ก็แลกมาด้วยน้ำหนัก และขนาดที่ใหญ่ขึ้นเล็กน้อย ปัจจุบันน้ำหนักแผงวงจรโซลาร์เซลล์อยู่ที่ประมาณ ๓๐ กิโลกรัมต่อแผง พื้นที่ประมาณ ๒.๕ ตารางเมตร ผลิตไฟได้ประมาณ ๖๕๐ - ๘๐๐ วัตต์ แต่ก็ยังไม่เป็นที่นิยมในท้องตลาดและตามบ้านเรือน เนื่องจากขนาดของแผงที่ใหญ่และน้ำหนักมาก เพราะฉะนั้นการติดตั้งหลังคาบ้าน แนะนำว่าไม่ควรเกิน ๖๐๐ วัตต์

เรื่องราคาติดตั้งสูงนั้น ขึ้นอยู่กับคุณภาพและสินค้าที่เลือกใช้ ของถูกมีแต่ไม่ทน และการรับประกันก็อาจจะน้อยลง แต่ถ้าใช้ของที่มีคุณภาพ ราคาจะสูงตาม เพราะฉะนั้น ให้ดูราคาที่เหมาะสมผลดีกว่า จะได้รับสินค้าที่มีคุณภาพที่อยู่กับบ้าน อยู่กับหลังคาของเราไปยาว ๒๕ ปี

๒. หากประชาชนสนใจติดตั้งโซลาร์เซลล์ ๑ กิโลวัตต์ จะลดค่าไฟฟ้าต่อเดือนได้เท่าไร และต้องดูแลพฤติกรรมการใช้ไฟของตัวเองประกอบอย่างไร?

วินัย ให้ข้อมูลว่า คิดคร่าวๆ ๑ กิโลวัตต์จะอยู่ที่ ๕๐๐ - ๖๐๐ บาทต่อเดือน ถ้าติด ๕ กิโลวัตต์ก็เป็น ๒,๕๐๐ บาท และต้องเป็นการใช้ไฟฟ้าช่วงกลางวันร่วมด้วย ถ้าบ้านใดใช้ไฟช่วงกลางวันน้อย แต่ใช้ไฟในตอนกลางคืนมาก การคืนทุนก็จะยืดออกไป การประหยัดไฟก็จะน้อยลง เพราะว่าที่ติดตั้งคือระบบ ON GRID เป็นระบบที่ผลิตแล้วใช้เลย แผลงจากแสงแดดมาเป็นไฟฟ้าให้ใช้เลย เพราะฉะนั้นตอนกลางคืนต้องกลับไปใช้ไฟของการไฟฟ้าเหมือนเดิม ซึ่งบ้านใดที่ต้องการจะติดตั้งโซลาร์เซลล์ให้ดูการใช้ไฟของตัวเองก่อนว่า เราใช้ไฟในช่วงกลางวันมากน้อยแค่ไหน

๓. นอกจากค่าติดตั้งโซลาร์เซลล์ ค่าช่าง ค่าอุปกรณ์แล้ว การขออนุญาตจะต้องเสียเงินหรือไม่?

วินัย บอกว่า สิ่งที่ต้องมีเพิ่มเติมคือการดำเนินการขออนุญาต ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับทางวิศวกรไฟฟ้าที่ต้องออกแบบ Single line ผังวงจร เพื่อนำไปยื่นตามระเบียบของการไฟฟ้า การขออนุญาตหน่วยงานท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) ซึ่งเกี่ยวข้องกับทางวิศวกรโยธาด้วย ในขั้นตอนกระบวนการเหล่านี้เป็นนโยบายที่รัฐบาลกำหนดมาว่าจะต้องมีขั้นตอนในการขออนุญาต ส่วนนี้ก็จะเป็ค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมขึ้นมา นอกจากค่าอุปกรณ์ ค่าช่าง โดยจะเป็นเรื่องของค่าการขออนุญาตดำเนินการต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ค่าเซ็นแบบของวิศวกร ที่เป็นค่าวิชาชีพ ค่าเดินทางไปยื่นเอกสารที่ต่างๆ ปัจจุบันบางส่วนยื่นออนไลน์ได้ แต่บางส่วนต้องเดินทางไปยื่น

ปัจจุบันเวลาไปติดต่อบริษัทให้มาติดตั้งโซลาร์เซลล์ ส่วนใหญ่เขาคิดค่าบริการเบ็ดเสร็จ รวมไปถึงในเรื่องของค่าช่าง ค่าอุปกรณ์ ค่าดำเนินการ ค่าขออนุญาตทุกอย่าง อาจจะมองแล้วราคาค่อนข้างสูง เพราะมีค่าใช้จ่ายในส่วนของการดำเนินการเข้ามาเกี่ยวข้องเพิ่มเติมด้วย ถ้าเทียบกับตามร้านค้า หรือปัจจุบันห้างสรรพสินค้าก็มีแผงโซลาร์เซลล์ Inverter มาขาย แต่ถ้าเราเป็นผู้บริโภค ไปซื้ออุปกรณ์มาติดตั้งเอง ดำเนินการยื่นเอกสารเองไม่ได้ เพราะต้องใช้วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรโยธา มีค่าวิชาชีพเข้ามาเกี่ยวข้อง ทั้งนี้ทั้งนั้น ต้องผลักดันกลับไปให้รัฐบาลว่าให้สนับสนุนและลดค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๔. สนใจรายละเอียดเรื่องหลักสูตรส่งเสริมวิชาชีพระยะสั้นในการติดตั้งโซลาร์เซลล์ เพื่อนำไปเพิ่มทักษะ

เริงศักดิ์ อธิบายเพิ่มเติมว่า หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของสถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาเปิดหลายหลักสูตร จะทำการ upskill หรือ reskill ให้กับคนที่มีความรู้ทางด้านนี้อยู่บ้าง หรือคนที่ไม่เคยมีความรู้ได้นำไปประกอบอาชีพจริง มีหลายหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นงานสีและตัวถังก็ดี งานเคลือบแก้ว กระบวนการเกษตร ส่วนทางด้านของการติดตั้งโซลาร์เซลล์ ก็มีหลักสูตรที่ทำโดยคุณครู โดยให้ความรู้ตั้งแต่เรื่องการติดตั้ง การมองแสงแดด แสงอาทิตย์ ว่าอยู่อย่างไร มุมในการติดตั้ง จะต้องมิมุมเท่าไร ที่จะทำให้โซลาร์เซลล์ดำเนินการ พื้นจะต้องเอียงขนาดไหน ระยะที่เหมาะสม หรือเรื่องขนาดของสายไฟ รวมถึงการต่อระบบ ทั้งหมดนี้ใช้เวลาไม่เกิน ๓ วัน

ถ้าสนใจลองไปติดต่อที่วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยสารพัดช่าง โดยส่วนของวิทยาลัยสารพัดช่างจะมีหลักสูตรมาก บ้างสอนฟรี บ้างเก็บเงินเล็กน้อย ส่วนใหญ่จะอบรมตั้งแต่เดือนมีนาคม - พฤษภาคม เพราะเป็นช่วงที่ครูและนักศึกษาอาชีวศึกษาต้องออกไปทำจิตอาสา

๕. ความท้าทายในการระดมทุนติดตั้งโซลาร์เซลล์ในโรงพยาบาล เป็นไปได้หรือไม่หากให้ประชาชนซื้อหุ้นหลังคาของโรงพยาบาล?

นพ.สุภัทร ให้ความเห็นว่า หลังคาของโรงพยาบาลรัฐเต็มไปด้วยระเบียบราชการที่รัดจนยับตัวไม่ได้ ยกตัวอย่าง เอกชนจะเข้ามาเช่าหลังคาโรงพยาบาลอำเภอเพื่อผลิตไฟและขายไฟให้กับโรงพยาบาล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลไม่มีอำนาจในการอนุมัติ ต้องทำเรื่องส่งไปยังกระทรวงสาธารณสุข เพื่อผ่านทีละขั้นตอน กระทรวงฯ ขอเอกสารเพิ่มส่งเอกสารกลับไปมา ผ่านไป ๒ ปีก็ยังไม่ได้ติด ซึ่งกรณีแบบนี้ แทบเป็นไปไม่ได้เลย แต่ถ้าไม่ใช่หลังคาของโรงพยาบาลรัฐ เป็นหลังคาวัด หลังคาองค์กรสาธารณประโยชน์ หลังคาของสหกรณ์การเกษตร หรืออื่น ๆ มีโอกาสเป็นไปได้สูง สำหรับหลังคาของโรงพยาบาลรัฐ คิดได้ ๒ แบบ คือ ๑. หาเงินบริจาคระดมทุนจากภาคประชาชน และ ๒. ขอบจากกองทุนภาครัฐ เช่น กองทุนอนุรักษ์พลังงานของกระทรวงพลังงาน หรือ กกฟ.

ถ้าเป็นเรื่องของความร่วมมือในการสร้างนวัตกรรมการเงินกับโรงพยาบาลรัฐนี้ยากมาก เพราะอุปสรรคมาก ไม่คุ้มกับแรงที่ต้องฝ่าฟันกับระเบียบราชการที่แข็งตัวมาก มีอีกเหตุการณ์ คือเทศบาลตำบลประดิ่งเบซาร์ มีความคิดว่า จะระดมทุนจากการบริจาคและติดตั้งแผ่นโซลาร์เซลล์ที่หลังคาของมัสยิด เนื่องจากมัสยิดใช้ไฟน้อยแต่มีหลังคามาก โดยไฟที่เหลือจะนำไปแจกจ่ายกับชุมชนที่อยู่รอบข้างมัสยิด แต่มันผิดกฎหมาย เพราะการผลิตไฟฟ้าเพื่อคนอื่นยังทำไม่ได้ เข้าข่ายผู้ขายไฟ แต่นี่คือความพยายามของท้องถิ่นที่จะปลดแอกจากระเบียบต่าง ๆ ในเมื่อมัสยิดมีความสามารถในการติดตั้งโซลาร์เซลล์ได้ ๑๐๐ กิโลวัตต์ เพราะมีหลังคาที่เป็นห้องเรียน และระดมทุนได้ไม่ยาก แต่การระดมทุนแล้วใช้ในมัสยิดมันไม่คุ้ม จะปล่อยให้ตัวกันย่อนทำงานเพื่อให้ไฟที่เหลือทิ้งลงดินก็เสียดายพลังงานมากมายที่ผลิตได้ เขาก็คิดว่าชุมชนที่อยู่รอบมัสยิดน่าจะรับไฟฟ้าได้ เบื้องต้นจะปันไปที่โรงเรียนรัฐข้างมัสยิดก่อน แล้วก็ปันไปที่ชุมชนข้างๆ เพราะชุมชนไม่ได้ร่ำรวย เป็นบ้านชาวบ้านทั่วไป น่าจะแบ่งปันกันได้ แต่ทั้งหมดนี้สิ่งที่จะต้องทำอย่างเดียวยกคือฝ่าฟันกับระเบียบราชการอันมากมายที่ปิดกั้นการเข้าถึงแสงแดดของประชาชน และการผลิตไฟของประชาชน

๔.๒ ข้อเสนอของสภาองค์กรของผู้บริโภคต่อพรรคการเมืองในประเด็นต่าง ๆ

สภาองค์กรของผู้บริโภคนำเสนอปัญหาสถานการณ์ รวมถึงข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ต่อพรรคการเมือง แบ่งออกเป็น ๓ ประเด็นหลัก คือ ๑. เรื่องพลังงานและสิ่งแวดล้อม ๒. เรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะ และ ๓. เรื่องสุขภาพและคุณภาพชีวิต โดยมีรายละเอียดแบ่งตามแต่ละประเด็นดังนี้

๔.๒.๑ ประเด็นเรื่อง “พลังงานและสิ่งแวดล้อม”

เรื่องพลังงานและสิ่งแวดล้อม จะแบ่งออกเป็น ๒ หัวข้อย่อยคือ เรื่อง (๑) น้ำมัน ก๊าซหุงต้ม และไฟฟ้า และ (๒) พลังงานแสงอาทิตย์

(๑) น้ำมัน ก๊าซหุงต้ม และไฟฟ้า

รสนา โตสิตระกูล อนุกรรมการด้านบริการสาธารณะ พลังงานและสิ่งแวดล้อม สภาองค์กรของผู้บริโภคกล่าวถึงปัญหาด้านพลังงาน ก๊าซหุงต้ม น้ำมัน ไฟฟ้า ที่มีราคาแพงว่า เป็นปัญหาที่มีความสำคัญ โดยปัญหาของราคาพลังงาน น้ำมัน ก๊าซหุงต้ม และค่าไฟฟ้าแพงมี ๖ ประการ คือ

๑. น้ำมันแพง เพราะโครงสร้างราคาอ้างอิงจากสิงคโปร์ บวกค่าขนส่งเข้าประเทศไทย ที่เรียกว่า เป็นราคาเสมือน หรือราคาสมมติ (Import Parity) ว่านำเข้า ทำให้ราคาแพงขึ้นลิตรละ ๑ - ๑.๕๐ บาท ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดขึ้นจริง เพราะน้ำมันทั้งหมดในประเทศกลั่นในไทย

๒. การนำเอทานอลผสมในน้ำมันเบนซิน และไบโอดีเซล (ปี๑๐๐) ผสมในน้ำมันดีเซล การเติมเอทานอลไบโอดีเซล เพื่อให้มีราคาถูก แต่เอทานอลของไทยแพงกว่าตลาดโลก ยิ่งผสมมาก จึงยังมีราคาแพงขึ้น

๓. กองทุนน้ำมันทำให้ราคาพลังงานบิดเบือน เพราะราคาน้ำมันในส่วนผสมน้ำมันชีวภาพแพงกว่าน้ำมันพื้นฐาน จึงต้องนำเงินกองทุนมาชดเชย และยิ่งชดเชยมาก ประชาชนก็ต้องจ่ายมากขึ้น โดยมิชอบอ้างว่า ทำให้อากาศสะอาดขึ้น ทั้งที่ การผสมต้องเป็นร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ขณะที่ปัจจุบันผสมเพียงร้อยละ ๗ จึงไม่ช่วยให้อากาศสะอาด

๔. มีการเก็บภาษีสรรพสามิตสูงมาก และมีการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มบนกองทุนน้ำมัน ทำให้ประชาชนต้องแบกรับภาษีส่วนนี้สูงมาก

๕. ราคาก๊าซหุงต้ม บวกค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดขึ้นจริงว่านำเข้าจากซาอุดีอาระเบีย ทำให้ราคาแพงมาก การนำเข้าก๊าซหุงต้ม (แอลพีจี) เพราะปิโตรเคมีใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตพลาสติก แต่ปิโตรเคมีจ่ายในราคาในประเทศ ไม่เคยจ่ายเงินเข้ากองทุนเลย

๖. ค่าไฟแพง เพราะวางแผนการผลิตผิดพลาด มีการสำรองไฟมากกว่าร้อยละ ๕๐ ขณะที่การสำรองไฟควรอยู่ที่ร้อยละ ๑๕ และมีการจ่ายค่าความพร้อมจ่าย แต่ไม่มีการเดินเครื่องผลิตไฟฟ้า

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. ใช้ราคาน้ำมันหน้าโรงกลั่นเท่าราคาที่ส่งออก

๒. ควบคุมราคาน้ำมันชีวภาพไม่ให้เกินร้อยละ ๑๐ ของราคาตลาดโลก

๓. ยกเลิกราคาสมมติของก๊าซหุงต้ม กลับมาใช้ในการถ่วงราคาเหมือนในอดีตที่ผ่านมา

๔. เก็บเงินจากปิโตรเคมีที่ใช้ก๊าซแอลพีจี ๑ บาทต่อกิโลกรัม เพื่อชดเชยกองทุนน้ำมัน

๕. สนับสนุนการติดตั้งโซลาร์ รูฟทอปโดยครัวเรือน และใช้ระบบหักกลบลบหน่วย (Net Metering)

๖. สนับสนุนการใช้รถไฟฟ้าแทนรถเก่าที่ใช้น้ำมัน ผ่านการส่งเสริมระบบผ่อนจ่ายโดยสถาบันการเงิน การลดภาษี

๗. ยุติการทำสัญญาซื้อไฟจากโรงไฟฟ้าในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงลดการจ่ายค่าความพร้อมจ่าย

(๒) พลังงานแสงอาทิตย์

ผศ.ประสาธ มีแต้ม กรรมการนโยบาย ผู้เชี่ยวชาญด้านบริการสาธารณะ พลังงานและสิ่งแวดล้อม สภาองค์กรของผู้บริโภค กล่าวถึงปัญหาเรื่องพลังงานว่า ปัญหาด้านพลังงานเกี่ยวกับมิติของชีวิต นอกจากเรื่องราคาถูกแพง อย่างเรื่องของโลกร้อนกับปัญหาเรื่องฝุ่นพีเอ็ม๒.๕ ก็เป็นเรื่องเดียวกัน โดยจากข้อมูลพบว่า มีช่องว่างระหว่างความเป็นไปได้ที่จะลดโลกร้อนกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเหลือ ๒๐,๐๐๐ ล้านตันทั่วโลก แม้จะเพิ่มพื้นที่ป่าเป็น ๒ เท่าก็ไม่พอที่จะช่วยลดโลกร้อน ในขณะที่ คนไทยปล่อยก๊าซคาร์บอน ๕ ตันต่อคนต่อปี และ Climate Action Tracker หรือ CAT จัดอันดับประเทศไทยว่ามีนโยบายลดโลกร้อนแย่มากที่สุดในโลก

ขณะเดียวกัน โซลาร์เซลล์เป็นเทคโนโลยียุคใหม่ ที่มีประสิทธิภาพกว่าการเผาไหม้ฟอสซิล ถึง ๑๐ เท่า และหากประเทศไทยติดตั้งโซลาร์เซลล์ถึง ๒ ล้านครัวเรือน ครัวเรือนละ ๓ กิโลวัตต์ จะทำให้มีรายได้ ๔ หมื่นล้านบาทต่อปีกระจายในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๕ ของค่าไฟฟ้าในประเทศ ไม่เพียงเท่านั้น หากเปรียบเทียบรายได้ของคนไทยกับมาเลเซีย คนไทยมีรายได้เป็น ๐.๗ เท่าของคนมาเลย์ แต่เสียค่าไฟฟ้าแพงกว่า ๒ เท่า นอกจากนี้ มาเลเซียไม่เก็บภาษี service Tax หากใช้ไฟฟ้าไม่เกิน ๖๐๐ หน่วย ส่วนประเทศไทยนั้นเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตั้งแต่ไฟฟ้าหน่วยแรก

ส่วนข้ออ้างที่ว่า หากใช้พลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์จะได้ไฟฟ้าที่ไม่เสถียรนั้น ข้อมูลเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่รัฐแคลิฟอร์เนีย ในวันเดียวสามารถผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ได้ ๑๒๐ ล้านหน่วย คิดเป็นมูลค่า ๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นพลังงานที่ได้ฟรี โดยไม่ต้องซื้อ แต่ประเทศไทยไม่ทำ ทั้งที่มีเทคโนโลยีที่มีราคาถูกมาก และถูกกว่าพลังงานอื่นๆ ในโลก โดยที่พลังงานมีมูลค่าถึงร้อยละ ๑๓ - ๑๔ ของจีดีพี หากให้คนไทยผลิตไฟฟ้าจากหลังคาบ้านของตัวเอง จะมีรายได้ถึงปีละ ๔ หมื่นล้านบาท ซึ่งการพึ่งพาพลังงานแสงอาทิตย์เป็นการพึ่งพาพลังงานที่มั่นคงที่สุด และมากที่สุด แต่รัฐบาลกลับกีดกัน

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕ มีมติคณะรัฐมนตรี (ครม.) สนับสนุนการใช้โซลาร์เซลล์ โดยให้ส่งเสริมโดยเร็ว ให้ติดตั้งโซลาร์เซลล์แบบ Net Metering หรือการรับซื้อไฟฟ้าบนหลังคา ซึ่งจะหักกลับหน่วยจากไฟฟ้าที่ผลิตได้กับไฟฟ้าที่ใช้จากการไฟฟ้า ซึ่งผู้ใช้ไฟฟ้าจะจ่ายค่าไฟฟ้าตามจำนวนหน่วยที่หักกลับแล้ว แต่ขณะนี้ก็ยังไม่มีอะไรคืบหน้า ขณะที่ ๖๘ ประเทศทั่วโลกใช้ระบบ Net Metering แล้ว

ด้าน รศ.ชาลี เจริญลาภนพรัตน์ อนุกรรมการด้านบริการสาธารณะ พลังงานและสิ่งแวดล้อม สภาองค์กรของผู้บริโภค ให้ความเห็นว่า การใช้โซลาร์เซลล์จะปฏิบัติ เปลี่ยนแปลงเรื่องของพลังงานได้เลย โดยประโยชน์ของการใช้โซลาร์เซลล์ ประกอบด้วย

๑. ให้ประเทศพึ่งพาตนเอง ไม่ต้องนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ สามารถผลิตไฟฟ้าได้เองโดยไม่ต้องพึ่งพาสายส่งมากนัก มีความยั่งยืน เพราะผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ เมื่อเทียบกับการผลิตไฟฟ้าด้วยวิธีอื่น

๒. แก้ปัญหาไฟฟ้าราคาแพง เพราะการผลิตไฟฟ้าส่วนมากขึ้นอยู่กับก๊าซธรรมชาติ และก๊าซอ่าวไทยไม่พอ ต้องนำเข้าก๊าซแอลเอ็นจี ซึ่งมีราคาแพง ทำให้ราคารวมของค่าไฟฟ้าในประเทศแพงไปด้วย หากทำโซลาร์เซลล์ได้เป็นอย่างดีจะตอบโจทย์เรื่องลดโลกร้อน ลดคาร์บอนฟุตพริ้นต์ได้ โดยต้นทุนการติดตั้งอยู่ที่ประมาณ ๓๐,๐๐๐ - ๓๖,๐๐๐ บาทต่อ ๑ กิโลวัตต์ติดตั้ง หรือประมาณ ๒ - ๓ แผง เมื่อติดตั้งแล้วจะได้ไฟกลับมาขึ้นอยู่กับภูมิอากาศ ประมาณ ๑๒๐ หน่วยต่อ ๑ กิโลวัตต์ต่อเดือน ทำให้ประหยัดไฟได้ประมาณเดือนละ ๖๐๐ บาท แล้วจะคืนทุนอยู่ที่ประมาณ ๕๐ - ๖๐ เดือน ภายใต้อายุการใช้งานแผงโซลาร์เซลล์ ประมาณ ๒๐ - ๒๕ ปี ส่วนระบบแปลงไฟมีอายุประมาณ ๑๐ ปี

ปัญหาคือ

๑. ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง แม้มีมติ ครม. ให้เดินหน้า แต่ไม่มีการขยับอย่างไร แม้ทางสภาองค์กรของผู้บริโภคจะกระตุ้นถาม แต่ก็ยังเงียบอยู่

๒. การติดตั้งโซลาร์เซลล์มีขั้นตอนยุ่งยาก ต้องขออนุญาต ต้องเพิ่มมิเตอร์เป็น ๒ ตัว มีการติดเครื่องป้องกันไฟย้อน มีการเซ็นรับรองจากวิศวกร

ทั้งนี้ รศ.ชาลี นำเสนอแผนระยะ ๓ ปี คือ

๑. รัฐมีงบประมาณสำหรับค่าไฟฟ้าของผู้มีรายได้น้อยประมาณ ๒ หมื่นล้านบาทต่อปี เปลี่ยนมาให้แผงโซลาร์เซลล์ ลงทุนติดตั้งให้ครัวเรือนละ ๑.๕ กิโลวัตต์ หรือไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาทต่อหลัง จะได้จำนวนโซลาร์เซลล์ถึง ๓๗๗,๒๐๐ ครัวเรือน ในงบประมาณที่เท่าเดิม หรือ ๑.๑๓ ล้านครัวเรือนใน ๓ ปี ผลที่ได้รับคือ แต่ละครัวเรือนจะผลิตไฟได้ประมาณ ๒๐๐ หน่วยต่อเดือน หรือมีมูลค่าประมาณ ๑,๐๐๐ บาท หากขายคืนกับการไฟฟ้าก็สามารถเป็นรายได้ของครัวเรือนได้

๒. มาตรการโซลาร์เซลล์บนหลังคาโรงพยาบาล ติดตั้งในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ โรงพยาบาลอำเภอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑๐,๐๐๐ โรงพยาบาล ใช้งบประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ประหยัดค่าไฟได้ถึงปีละ ๒,๔๑๐ ล้านบาท จะเป็นผลดีกับงบประมาณระยะยาวของรัฐบาลและโรงพยาบาล

๓. มาตรการโซลาร์เซลล์บนหลังคาโรงเรียน อาจแบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ใช้ลงทุน ๓๐,๐๐๐ โรงเรียน ประมาณ ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่สามารถประหยัดค่าไฟได้ปีละ ๕,๐๐๐ ล้านบาท และสามารถเพิ่มการจ้างงานกับโครงการโซลาร์เซลล์หลังคาเรือนได้มากกว่า ๒๖,๙๐๐ ตำแหน่ง ในการบำรุงรักษาระบบผลิตไฟฟ้าทั่วประเทศ

ทั้งนี้ หากดำเนินการได้ตามข้อเสนอ จะช่วยลดค่าไฟฟ้าของประชาชนได้ประมาณ ๑๙,๒๗๙ ล้านบาทต่อปี และในระยะยาว ๒๕ ปี จะทำให้เกิดผลประโยชน์ตลอดโครงการสูงถึง ๔๘๐,๐๐๐ ล้านบาท

๔.๒.๒ ประเด็นเรื่อง “บริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะ”

เรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะจะแบ่งออกเป็น ๔ หัวข้อย่อยได้แก่ (๑) การเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐาน (๒) การปรับเปลี่ยนรถตู้เป็นรถมินิบัส (๓) รถนักเรียนปลอดภัย และ (๔) รถจักรยานยนต์ต้องมีระบบเบรกที่ได้มาตรฐาน โดยมีรายละเอียดแต่ละหัวข้อ ดังนี้

(๑) การเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และค่าบริการที่ทุกคนขึ้นได้

คงศักดิ์ ชื่นไกรลาศ ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการด้านการขนส่งและยานพาหนะ สภาองค์กรของผู้บริโภค นำเสนอสถานการณ์ปัญหาว่า ระบบขนส่งมวลชนมีจำนวนน้อยลงเรื่อย ๆ ทั้งที่เป็นสิทธิที่ประชาชนควรมีขนส่งมวลชนใช้ เข้าถึงได้อย่างปลอดภัย และเป็นธรรม หากดูนโยบายรัฐบาลผ่านยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่เน้นระบบโลจิสติกส์ เพิ่มสัดส่วนการใช้ระบบขนส่งมวลชน ระบบราง รถไฟฟ้า แต่ยังไม่เห็นแนวทางการพัฒนาหรือการส่งเสริม ซึ่งระบบขนส่งมวลชนในภูมิภาคก็มีน้อยลงทุกวัน ถือเป็นปัญหาใหญ่ จึงสรุปปัญหาออกได้เป็น ๓ ประการ ดังนี้

ก) ปัญหาทางกายภาพ ขนส่งมวลชนมีน้อย และขาดนโยบายส่งเสริมการเข้าถึงบริการการใช้ระบบขนส่งมวลชนทั้งระบบ โดยส่วนภูมิภาคขาดการพัฒนาขนส่งมวลชนที่ดี และเพียงพอต่อผู้บริโภค ทำให้ประชาชนเข้าไม่ถึงบริการ

ข) ปัญหาเรื่องราคาค่าโดยสารที่เป็นธรรม โดยประเทศไทยมีค่ารถไฟฟ้าแพงที่สุดในโลก เมื่อเทียบกับค่าแรงขั้นต่ำ คิดเป็นเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของค่าแรงขั้นต่ำ

ค) ขาดนโยบายส่งเสริมคุณภาพความปลอดภัย เมื่อผู้บริโภคมั่นใจระบบขนส่งมวลชน ทำให้ผู้บริโภครส่วนใหญ่เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว ในขณะที่ระบบโดยสารสาธารณะลดลงเรื่อย ๆ

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. ด้านราคา ให้เป็นราคาที่ทุกคนจ่ายได้ในการบริการขนส่งสาธารณะทุกประเภทรวมกัน โดยไม่ควรเกินร้อยละ ๑๐ ของค่าแรงขั้นต่ำ หรือไม่เกิน ๓๕ บาทต่อคนต่อวัน

๒. ด้านบริการ ให้ทุกคนเข้าถึงบริการได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย

๓. พัฒนาระบบเชื่อมต่อบริการขนส่งมวลชนต่างๆ อย่างระบบล้อ ราง เรือ จักรยานทั้งในกรุงเทพฯ และภูมิภาค ที่ต้องเข้าถึงจุดบริการขนส่งสาธารณะในระยะทาง ๕๐๐ เมตร หรือระยะเดินไม่เกิน ๑๕ นาที

๔. ให้ระบบรถไฟฟ้าเป็นบริการขนส่งสาธารณะขั้นพื้นฐาน ไม่ใช่บริการทางเลือก ไม่เก็บค่าแรกเข้ารถไฟฟ้าซ้ำซ้อน บัตรใบเดียวขึ้นรถไฟฟ้าได้ทุกสาย ทุกประเภท

(๒) การปรับเปลี่ยนรถตู้เป็นรถมินิบัส

ปาณิศรา ดวงภูมิเมศ ผู้จัดการสมาคมผู้บริโภครถตู้ภาคตะวันตก นำเสนอว่า อุบัติเหตุจากรถตู้โดยสารเกิดความสูญเสียเป็นจำนวนมาก อย่างในปี ๒๕๖๕ มีอุบัติเหตุรถตู้โดยสารจำนวน ๑๔๒ คัน และ ๓๑ คันเป็นรถตู้โดยนับเฉพาะรถตู้ที่จดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก ซึ่งกรมฯ มีนโยบายเปลี่ยนรถตู้ที่ใช้มานานมา ๑๐ ปีให้เป็นรถมินิบัส แต่รถตู้ยังคงมีให้บริการอยู่ในปัจจุบัน จากปัญหาดังนี้

๑. โครงสร้างรถตู้ไม่ได้ออกแบบมาเพื่อบรรทุกคน มีปัญหาเรื่องความเสถียรของรถ เสี่ยงต่อการพลิกคว่ำและอุปกรณ์ภายในรถไม่ได้รองรับความปลอดภัยเท่ากับรถยนต์ทั่วไป

๒. รถมินิบัส เมื่อเกิดอุบัติเหตุ ผู้โดยสารมีโอกาสได้รับความปลอดภัยมากกว่า เพราะมีพื้นที่ภายในหน้าต่างขนาดใหญ่ มีช่องทางเดินรถตรงกลาง มีประตูฉุกเฉิน

๓. รถตู้โดยสาร ๘,๐๐๐ คันเข้าข่ายต้องเปลี่ยนเป็นรถมินิบัส แต่สถานการณ์โควิด - ๑๙ ทำให้ผู้ประกอบการขอขยายเวลาการเปลี่ยนรถ นโยบายดังกล่าวจึงยังล่าช้า ส่งผลต่อความปลอดภัยของผู้โดยสาร

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. เปลี่ยนรถตู้โดยสารประจำทางทุกคันให้เป็นรถมินิบัสภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ นี้ โดยจัดสรรงบประมาณให้ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ เช่น ชี้อรคีน ลดภาษีหรือยกเว้นภาษีในการเปลี่ยนรถ ให้เงินกู้ระยะยาว ดอกเบี้ยต่ำ และมาตรการชดเชยด้านพลังงานเพื่อลดต้นทุน

๒. ยกเลิกมติคณะกรรมการควบคุมขนส่งทางบกกลาง ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ขยายเวลาการเปลี่ยนรถทดแทนรถตู้โดยสารประจำทาง และกำหนดมาตรการยกเลิกรถตู้โดยสารประจำทางหมวด ๒ และหมวด ๓ ที่อายุครบกำหนดการใช้งานให้เป็นรถมินิบัส โดยไม่ขยายเวลาเพิ่ม

(๓) รถนักเรียนปลอดภัย

ลาภิศ ฤกษ์ดี ผู้จัดการมูลนิธิพะเยาเพื่อการพัฒนา ให้ข้อมูลว่า ประชากรเด็กไทยเกิดน้อย ทั้งยังเสี่ยงอุบัติเหตุจากการขึ้นรถรับส่งนักเรียนไม่ปลอดภัย รถไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งการเดินทางไปโรงเรียนที่ปลอดภัยต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา และเป็นหน้าที่ของรัฐในการดูแลคุ้มครองเด็กตามมาตรฐานความปลอดภัย และให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่ทั่วถึงเท่าเทียม ซึ่งพบปัญหา ดังนี้

๑. รถรับส่งนักเรียนมีหลากหลายแบบ ทั้งรถตู้ รถกระบะ รถโดยสารขนาดใหญ่ ทั้ง ๔ ล้อ หรือ ๖ ล้อ แต่สภาพรถชำรุดทรุดโทรม รถรับส่งนักเรียนไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนจังหวัด จากข้อมูลการจดทะเบียนของกรมการขนส่งทางบก มีรถรับส่งนักเรียนที่ขอใบอนุญาตเพียง ๔,๔๙๗ คันเท่านั้น แต่คาดการณ์ว่ามีรถรับส่งนักเรียนทั่วประเทศประมาณ ๕๐,๐๐๐ คัน และมีนักเรียนประมาณ ๕๔๐,๐๐๐ คน ที่ขึ้นรถรับส่งนักเรียนโดยไม่มีใบอนุญาต ทำให้ไม่มีมาตรฐานความปลอดภัย

๒. โรงเรียนขาดองค์ความรู้การจัดการแนวทางรถรับส่งนักเรียนที่ปลอดภัย รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลต่าง ๆ ร่วมกับสำนักงานขนส่งจังหวัด

๓. ปัจจัยเสี่ยงจากผู้ขับรถรับส่ง เช่น ขับรถผิดประเภท ไม่มีใบอนุญาต หลีกเลี่ยงการทำประกัน การดัดแปลงสภาพรถเพื่อให้ได้ปริมาณผู้โดยสารมากขึ้น

๔. ขนส่งสาธารณะในต่างจังหวัดมีน้อย ไม่ครอบคลุมในพื้นที่ เด็กนักเรียนหันไปใช้มอเตอร์ไซค์ ทำให้เกิดอุบัติเหตุเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. เรืองบประมาณการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัว ตั้งแต่การศึกษา ระดับชั้นอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีค่าเดินทางรถรับส่งนักเรียนรวมเข้าไปด้วย เพื่อเพิ่มโอกาสการ เข้าถึงการศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพ โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

๒. ให้ อปท. จัดสรรงบประมาณและบริหารจัดการระบบความปลอดภัยรถรับส่งนักเรียนในพื้นที่ และ สนับสนุนแนวทางการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ให้เป็นทางเลือกในการเดินทางของนักเรียน

๓. ให้มีรถรับส่งที่มีคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยจำนวน ๒๐,๐๐๐ คันทั่วประเทศ ภายใน ๒ ปี โดยให้ รัฐอุดหนุนงบประมาณให้ผู้ประกอบการนำรถมาขึ้นทะเบียนเป็นรถรับส่งนักเรียน ให้มีมาตรฐาน คุณภาพมากขึ้น เช่น สนับสนุนเงินกู้ระยะยาวดอกเบี้ยต่ำเพื่อปรับปรุงสภาพรถ การลดหย่อนภาษีรถยนต์ประจำปี ทำประกันภัย ภาครัฐบังคับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนประกันภัยภาคสมัครใจจ่ายคนละครั้ง

(๔) รถจักรยานยนต์ต้องมีระบบเบรกที่ได้มาตรฐาน

ปฏิวัติ เฉลิมชาติ ผู้จัดการสมาคมผู้บริโภคจังหวัดขอนแก่น เล่าถึงปัญหาว่า ประเทศไทยมีคนเสียชีวิตจาก อุบัติเหตุมอเตอร์ไซค์เป็นอันดับ ๑ ของโลก โดยรถมอเตอร์ไซค์ขนาดความจุต่ำกว่า ๑๕๐ ซีซี มีอัตราการเสี่ยงต่อ การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุถึงร้อยละ ๘๘ จากการไม่มีระบบห้ามล้อหรือเบรก ขณะที่ กรมการขนส่งทางบก กำหนดให้มอเตอร์ไซค์รุ่นใหม่ที่มีความจุกระบอกสูบเกินกว่า ๑๒๕ ซีซี ต้องติดตั้งระบบห้ามล้อเอบีเอส แต่รถที่ ขนาดต่ำกว่า จะติดตั้งเอบีเอสหรือซีบีเอส ซึ่งเป็นระบบที่กระจายแรงเบรกระหว่างล้อหน้าและล้อหลังก็ได้ ขณะที่ มอเตอร์ไซค์ที่ขนาดต่ำกว่า ๑๒๕ ซีซี มีการใช้งานมากถึงร้อยละ ๘๐ ซึ่งวิ่งบนถนนโดยไม่มีความปลอดภัย ทั้งที่ ระบบเบรกเอบีเอสเป็นวิธีเบรกที่มีประสิทธิภาพที่สุด ช่วยลดการเสียชีวิตของผู้ขับขี่ได้ถึงร้อยละ ๒๖ - ๓๙

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. สำหรับผู้ผลิตและภาคอุตสาหกรรม ให้ติดตั้งระบบเบรกเอบีเอสล้อหน้าและล้อหลังกับรถมอเตอร์ไซค์ ทุกคัน ทุกรุ่น ทุกขนาด ภายใน ๒ ปี ตามข้อกำหนดทางเทคนิคยานยนต์ของสหประชาชาติที่ ๗๘ (UN Regulation 78) โดยรัฐสนับสนุนค่าใช้จ่ายและมาตรการทางภาษีให้

๒. ส่งเสริมมาตรการการคืนเงินภาษีเท่ากับที่จ่ายจริงให้กับผู้บริโภคที่ซื้อรถมอเตอร์ไซค์ใหม่คันแรก เฉพาะ รถที่ติดเบรกเอบีเอส ให้เงินอุดหนุนอัตราดอกเบี้ยต่ำ จัดทำประกันภัยโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

๓. เปิดโครงการรถเก่าแลกรถใหม่ เฟสแรก สำหรับนำรถที่ไม่มีเบรกเอปีเอสมาแลกรถใหม่ที่ติดเบรกเอปีเอส จะได้รับส่วนลดภาษีเท่ากับที่จ่ายจริง หรือการสนับสนุนคุ้มครองส่วนลดจากค่ายรถต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

๔.๒.๓ ประเด็นเรื่อง “สุขภาพ และคุณภาพชีวิต”

เรื่องสุขภาพ และคุณภาพชีวิตจะแบ่งออกเป็น ๕ หัวข้อย่อยด้วยกันคือ (๑) การยกระดับสิทธิผู้บริโภคไทยให้เท่าเทียมสิทธิผู้บริโภคสากล (๒) ระบบสุขภาพมาตรฐานเดียว (๓) การจัดระเบียบตลาดออนไลน์ (๔) การจัดการ SMS หลอกหลวง แก๊งคอลเซ็นเตอร์ และ (๕) บำนาญถ้วนหน้าของประชาชน

(๑) การยกระดับสิทธิผู้บริโภคไทยให้เท่าเทียมสิทธิผู้บริโภคสากล

บุญยืน ศิริธรรม ประธานสภาองค์กรของผู้บริโภค เล่าว่า กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคมีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีการรณรงค์มาตลอดว่าคนไทยควรมีสหสิทธิเท่าเทียมกับสิทธิผู้บริโภคสากล โดยสิทธิผู้บริโภคสากลมีทั้งหมด ๘ ข้อดังนี้

๑. สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าและบริการ
๒. สิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อประกอบการเลือกและตัดสินใจ
๓. สิทธิที่จะได้เลือกซื้อสินค้าและบริการจากผู้ผลิต หรือผู้ให้บริการมากกว่า ๑ ราย
๔. สิทธิที่จะได้แสดงความคิดเห็นในฐานะตัวแทนผู้บริโภค
๕. สิทธิที่จะได้รับสินค้าและบริการขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
๖. สิทธิที่จะได้รับการชดเชยเยียวยาเมื่อถูกละเมิดสิทธิ
๗. สิทธิที่จะได้รับความรู้เพื่อการบริโภคอย่างเท่าทัน
๘. สิทธิที่จะได้ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย

ขณะที่สิทธิผู้บริโภคไทย มีดังนี้

๑. สิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าและบริการ
๒. สิทธิที่จะได้รับข่าวสารทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและพอเพียงเกี่ยวกับสินค้าและบริการ
๓. สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ
๔. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาและชดเชยความเสียหาย
๕. สิทธิที่จะได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา

ข้อเสนอแนะ คือ

- ปรับปรุงและเพิ่มเติมให้ผู้บริโภคไทยมีสิทธิเท่าเทียมผู้บริโภคทั่วโลก

(๒) ระบบบริการสุขภาพมาตรฐานเดียว

สมชาย กระจ่างแสง ผู้ประสานงานรณรงค์มูลนิธิเข้าถึงเอดส์ ให้ข้อมูลว่า สิทธิประโยชน์การรักษาพยาบาลของทั้ง ๓ กองทุน คือ กองทุนข้าราชการ กองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (บัตรทอง) และกองทุนประกันสังคม มีความเหลื่อมล้ำกัน เช่น ผู้ประกันตนเป็นคนกลุ่มเดียวที่ต้องจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลของตัวเอง โดยหักเงินสมทบร้อยละ ๑ เป็นค่ารักษาพยาบาล แต่ยังได้รับสิทธิประโยชน์ต่ำกว่าอีก ๒ กองทุน เช่น การทำทันตกรรมที่มีเขตการรักษาอยู่ที่ ๙๐๐ บาท ขณะที่ ข้าราชการและบัตรทองเป็นไปตามความจำเป็นของช่องปาก ซึ่งเงินที่รัฐจ่ายผ่านค่าเหมาจ่ายรายหัวให้ไม่เท่ากัน

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. ขอให้สำนักงานประกันสังคมปรับปรุงสิทธิประโยชน์ด้านทันตกรรมของผู้ประกันตนให้เทียบเท่าสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอย่างเร่งด่วน โดยเบิกจ่ายตามอัตราที่ใช้รักษาจริงแทนการกำหนดค่าใช้จ่ายในอัตราไม่เกิน ๙๐๐ บาทต่อปี

๒. ขอให้ผู้ประกันตนใช้สิทธิหลักประกันสุขภาพได้ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ ในพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กรณีที่สำนักงานประกันสังคมไม่สามารถขยายสิทธิประโยชน์ด้านทันตกรรมและด้านการรักษาให้แก่ผู้ประกันตน ด้วยการออกเป็นพระราชกฤษฎีกาให้สิทธิผู้ประกันตน

๓. ผลักดันนโยบายให้รัฐสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านบริการสุขภาพกับกลุ่มผู้ประกันตน เช่นเดียวกับระบบสวัสดิการข้าราชการและบัตรทอง เงินสมทบของผู้ประกันตนในสัดส่วนบริการสุขภาพให้นำไปสมทบเพิ่มเติมในบำนาญชราภาพของผู้ประกันตน

๔. ปรับปรุงสิทธิประโยชน์ด้านบริการสุขภาพในการให้บริการของ ๓ กองทุนให้ดูแลทุกคนบนผืนแผ่นดินไทยด้วยมาตรฐานเดียวกัน

๕. ออกกฎหมายให้โรงพยาบาลเอกชน โรงพยาบาลของรัฐนอกสังกัดกระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยของรัฐอยู่ในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

๕. ยกกระดับมาตรฐานการให้บริการสาธารณสุขในแต่ละพื้นที่ โดยการเพิ่มบุคลากร มีเครื่องมือแพทย์ที่ได้มาตรฐาน อาคารสถานที่ที่สามารถรองรับผู้ป่วยให้มากเพียงพอ เพิ่มคุณภาพการรักษาภายใต้ระบบสุขภาพมาตรฐานเดียว

(๓) การจัดระเบียบตลาดออนไลน์

สิรินดา เพชรรัตน์ นายกสมาคมสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค เล่าปัญหาว่า สังคมไทยซื้อขายสินค้าออนไลน์มาก และมีรูปแบบที่หลากหลาย ธุรกิจออนไลน์เป็นที่นิยมทั้งการซื้อขายสินค้า และธุรกรรมการเงิน แม้จะมีกฎหมายควบคุม แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกระบบ เป็นโอกาสให้มิจฉาชีพเข้าถึงผู้บริโภค ทั้งการส่งข้อความให้หารายได้เสริม หรือส่วนลดบริการฟรี ทำให้ผู้บริโภคพบปัญหา ๓ อันดับแรก คือ

๑. ชื่อของแล้วไม่ได้ของ

๒. หลอกสมัครงานออนไลน์

๓. ได้รับสินค้าไม่ตรงปก ไม่ตรงกับสินค้าที่สั่งซื้อ

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. เพิ่มความเชื่อมั่นต่อระบบ E – Commerce ของไทย และมีมาตรการทางกฎหมายกำกับการขายสินค้าหรือบริการผ่านโซเชียลมีเดียโดยตรง (Social Commerce) เช่น มาตรการควบคุมผู้ขายสินค้าบนช่องทางออนไลน์ ให้แสดงเลขทะเบียนพาณิชย์ ชื่อร้านค้า ที่อยู่ เงื่อนไข การรับประกันสินค้าอย่างชัดเจน

๒. ปรับปรุงพระราชบัญญัติขายตรงและการตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยทบทวนอัตรารายได้ของผู้ประกอบธุรกิจบนแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ได้รับการยกเว้น ๑.๘ ล้านบาท ให้เป็นไม่มีขั้นต่ำ หรือแก้ไขเพื่อให้ผู้ขายสินค้าออนไลน์ทุกคนต้องจดทะเบียนการค้า

๓. สนับสนุนให้การขนส่งพาณิชย์ บริษัทรับขนส่งพัสดุ มีนโยบายถือเงินรับชำระค่าสินค้าอย่างน้อย ๗ วันก่อนโอนให้ผู้ขาย ทำหน้าที่เป็นพยานในการจัดส่งสินค้า และลดปัญหาการกดดันผู้บริโภคให้รับสินค้าขณะส่งมอบ

๔. มีระบบเฝ้าระวังที่เชื่อมโยงกันในระดับประเทศที่มีประสิทธิภาพ ระบบการแจ้งเตือนแก่การจัดการแพลตฟอร์มที่ไม่เป็นความจริง ซึ่งเป็นความผิดทางพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) การจัดการ SMS หลอกหลวง แก๊งคอลเซ็นเตอร์

จตุรา สังขชาติ เลขาธิการสมาคมผู้บริโภคสงขลา ให้ข้อมูลว่า ภัยการหลอกหลวงทางโทรศัพท์ หรือแก๊งคอลเซ็นเตอร์ เป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบหนึ่ง ทำให้ผู้บริโภคมีความหวงกังวลที่จะทำธุรกรรมออนไลน์ โดยศูนย์ปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แดงสถิติการรับแจ้งความออนไลน์ในรอบ ๑ ปี ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ - เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ว่า คดีการหลอกหลวงทางโทรศัพท์ คอลเซ็นเตอร์มีจำนวนถึง ๒๐,๐๑๓ เคส สูงเป็นอันดับ ๔ ซึ่งมีมูลค่าความเสียหายกว่า ๓,๕๐๕ ล้านบาท

ข้อเสนอแนะ คือ

๑. นำผลการศึกษาดำเนินงานเพื่อวิเคราะห์แนวทาง รูปแบบการแก้ปัญหาแก๊งคอลเซ็นเตอร์ และ SMS หลอกหลวงของต่างประเทศมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหาของประเทศไทย

๒. พิจารณาภาพรวมการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาภายใต้กฎระเบียบของแต่ละหน่วยงาน และรับฟังความคิดเห็นของแต่ละหน่วยงานในการพิจารณารูปแบบและแนวทางการแก้ไขปัญหาเพิ่มเติม

๓. จัดทำแนวทางการบูรณาการและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลสำหรับการให้ความรู้กับผู้บริโภคให้เท่าทันสถานการณ์ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแลกเปลี่ยนข้อมูล เบาะแส และผลการตรวจสอบ Traffic

๔. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ร่วมกัน เพื่อเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาแก๊งคอลเซ็นเตอร์ และ SMS ในการสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับรูปแบบกลโกงของมิจฉาชีพ เพื่อให้ประชาชนรู้เท่าทัน (Scam Alert)

๕. กำหนดปัญหาทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเด็นแก๊งคอลเซ็นเตอร์ และ SMS หลอกหลวงเป็นวาระสำคัญในการแก้ปัญหาระดับประเทศ เพื่อลดผลกระทบทางเศรษฐกิจ และกำกับควบคุมดูแลโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย

(๕) บำนาญถ้วนหน้าของประชาชน

วิมล ถวิลพงษ์ รองประธานชุมชนพูนทรัพย์ เครือข่ายสลัม ๔ ภาค เล่าถึงสถานการณ์ปัญหาดังนี้

๑. ผู้สูงอายุยังต้องทำงานเพื่อเลี้ยงชีพ เพราะการได้รับเบี้ยยังชีพ ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ บาทไม่เพียงพอต่อการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ

๒. ผู้สูงอายุต้องพึ่งพิงชุมชน ครอบครัวเป็นรายได้หลัก และอาศัยเบี้ยยังชีพเป็นรายได้หลังเกษียณ

๓. หากมีหลักประกันเมื่อยามชราภาพ จะช่วยลดการพึ่งพิง ลดการส่งต่อความยากจนจากรุ่นสู่รุ่น เป็นการช่วยแก้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำ

ข้อเสนอแนะ คือ

- เปลี่ยนเบี้ยยังชีพให้เป็นบำนาญถ้วนหน้า สำหรับผู้สูงอายุทุกคนที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ในอัตราไม่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ประมาณ ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ผ่านการจัดตั้งกองทุนบำนาญพื้นฐานแห่งชาติ

๔.๓ ความเห็นและนโยบายของพรรคการเมือง

จากกิจกรรมรณรงค์วันสิทธิผู้บริโภคนโยบายประจำปี ๒๕๖๖ ที่นำเสนอประเด็นปัญหาและข้อเสนอจากสภาองค์กรของผู้บริโภคต่อพรรคการเมือง ทั้งในวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๖ และ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๖ นั้น มีพรรคการเมืองที่ร่วมรับฟังข้อเสนอจำนวนทั้งสิ้น ๙ พรรค ดังนี้

๑. พรรคประชาธิปัตย์ โดย พิสิษฐ ลีอาธรรม ประธานนโยบายพรรค
๒. พรรคชาติไทยพัฒนา โดย สัมพันธ์ แบนพัฒนา รองหัวหน้าพรรค กรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์
๓. พรรคชาติพัฒนา ก้าว โดย อรรถวิชัย สุวรรณภักดี รองหัวหน้าพรรค
๔. พรรคภูมิใจไทย โดย สิริพงษ์ อังคสกุลเกียรติ ส.ส.ศรีสะเกษ เขต ๑
๕. พรรคไทยสร้างไทย โดย ธิติรัตน์ ยิ่งเจริญ โฆษกพรรค และตรีรัตน์ ศิริจันทโรภาส รองเลขาธิการพรรค
๖. พรรคเพื่อไทย โดย พลนชชา จักรเพ็ชร กรรมการบริหารพรรค และคณะทำงานนโยบายพรรค
๗. พรรคก้าวไกล โดย วรภพ วิริยะโรจน์ ส.ส.บัญชีรายชื่อ ทีมเศรษฐกิจ และเดชารัต สุขกำเนิด ผู้อำนวยการศูนย์นโยบายเพื่ออนาคต

๘. พรรคเสรีรวมไทย โดย ผศ.บุญส่ง ชลธร ผู้อำนวยการเลือกตั้ง และ ชันชีโร่ อิชูมิ

๙. พรรคพลังประชารัฐ โดย มล.กรกสิวัฒน์ เกษมศรี กรรมการขับเคลื่อนนโยบาย

ทั้งนี้ ความเห็นและนโยบายของพรรคการเมืองจะแบ่งออกเป็น ๓ ประเด็น คือ ๑. เรื่องพลังงานและสิ่งแวดล้อม ๒. บริการขนส่งสาธารณะและความปลอดภัยในยานพาหนะ และ ๓. เรื่องสุขภาพและคุณภาพชีวิต

๔.๓.๑ ประเด็นเรื่องพลังงานและสิ่งแวดล้อม

๑) พรรคประชาธิปัตย์

พรรคประชาธิปัตย์ นำเสนอ ๓ เรื่อง ประกอบด้วย

๑. เรื่องของป่าไม้ ประเทศไทยมีปัญหาเรื่องของป่าไม้ลดลงเหลือร้อยละ ๓๐ ทางพรรคฯ มีนโยบายโดยตั้งเป้าหมายว่า (๑) จะเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ถึงร้อยละ ๔๐ - ๕๐ ผ่านการส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทเข้ามาร่วมปลูกป่า โดยรัฐช่วยอุดหนุนค่าใช้จ่าย เช่น ปรับระบบภาษีใหม่ให้คนปลูกต้นไม้ยืนต้น โดยเฉพาะต้นไม้ดูดคาร์บอนไดออกไซด์ จึงจะมีสิทธิลดภาษี เพื่อได้คาร์บอนเครดิต หรือ (๒) การสัมปทานทางหลวง ๒ ข้างทางให้ประชาชนปลูกป่า ทั้งนี้ เรื่องคาร์บอนเครดิต ต้องเผยแพร่องค์ความรู้ให้ประชาชนเข้าใจและยอมรับว่าจะมีวิธีการวัด การขายอย่างไรได้ง่ายๆ ที่สามารถส่งออก เพื่อสร้างเงินให้ประเทศได้ เพราะภูมิศาสตร์ของไทยเหมาะสร้างป่าไม้ มากกว่าปลูกพืชไร่ และให้ประชาชนตื่นตัวในเรื่องคาร์บอนเครดิต ให้มีภาคบังคับเกิดขึ้นมากกว่าภาคสมัครใจ ไม่ให้เป็นเรื่องเฉพาะของสภาอุตสาหกรรมเท่านั้น

๒. เรื่องโซลาร์เซลล์ เห็นด้วยกับระบบ Net Metering เพื่อให้ประชาชนป้อนไฟฟ้ากลับเข้าไปได้ เพราะทุกวันนี้ประชาชนถูกเอาเปรียบ ระบบไม่อำนวยความสะดวก และการไฟฟ้าไม่มีส่วนช่วยสนับสนุนเลย คือประชาชนซื้อไฟฟ้าในราคา ๕ บาท แต่ขายได้ในราคา ๒ บาท และการลงทุนก็ยังแพงอยู่ ในอนาคต น่าจะทำให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาพลังงานตัวเองได้มากขึ้น ต้องลดพลังงานฟอสซิล และใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการทำงาน

๓. กลไกในการกำหนดราคาของพลังงาน ทุกวันนี้มีการเอาเปรียบผู้บริโภค ทางพรรคฯ จะรื้อระบบการกำหนดราคาพลังงานใหม่

๒) พรรคชาติไทยพัฒนา

พรรคชาติไทยพัฒนา นำเสนอทั้งสิ้น ๓ เรื่อง ประกอบด้วย

๑. เรื่องคาร์บอนเครดิต เป็นนโยบายหลักของพรรคฯ ที่ได้ดำเนินการแล้ว คือ ชาวนาที่สุพรรณบุรี เปลี่ยนจากการใช้ปุ๋ยเคมีมาใช้อินทรีย์ ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่แทน ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีคาร์บอนเครดิตเพิ่มขึ้น โดยได้เงินกลับคืนมาต้นละ ๕,๐๐๐ บาท รวมถึง การสนับสนุนให้ประชาชนตามหมู่บ้านทดลองนำกล้าไม้ยืนต้น ที่มีวงปีจากกรมป่าไม้มาปลูก สามารถนำมาคำนวณคาร์บอนเครดิตได้ ซึ่งเป็นผลระยะยาว และจะมีเงินกลับมาสู่ครัวเรือนได้จากการขายคาร์บอนเครดิต

๒. เรื่องพีเอ็ม ๒.๕ และการเผาป่า การเผาป่าควบคุมลำบาก เพราะมาจากประเทศเพื่อนบ้าน และจากไทยเอง แม้จะให้ท้องถิ่นช่วยควบคุม แต่ท้องถิ่นยังไม่กล้าทำ ที่จะควบคุมไม่ให้เผาซากของพืชผล หรือเผาป่า ดังนั้น รัฐต้องเข้าไปควบคุมก่อน โดยใช้กฎหมายที่ไม่เข้มงวดมากนัก อะลุ่มอล่วย และให้ความรู้ในการทำงาน

๓. เรื่องพลังงานแสงอาทิตย์ เห็นด้วยกับ ผศ.ประสพท จึงจำเป็นต้องนำมติ ครม. มาทำงานโดยเร่งด่วน

๓) พรรคชาติพัฒนากล้า

พรรคชาติพัฒนากล้า นำเสนอใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. เรื่องน้ำมัน ต้องยกเลิกการคิดค่าการกลั่นจากราคาสมมติ และให้โรงกลั่นแข่งขันกันและกำหนดราคา โดยที่รัฐมีอำนาจในการกำหนดราคาจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์

๒. เรื่องโซลาร์เซลล์ โซลาร์ รูฟทอป ทางพรรคฯ เป็นพรรคเสรีนิยมประชาธิปไตย เน้นเรื่องการแข่งขันเป็นหลัก ซึ่งการผูกขาดทำให้ความเสมอภาคน้อยลง ดังนั้น ต้องสร้างให้เกิดการแข่งขัน การแจกแผ่นโซลาร์เซลล์ แผ่น สองแผ่น ไม่ใช่การสร้างการแข่งขัน ทางพรรคฯ จะ (๑) ส่งเสริมอัตราดอกเบี้ยศูนย์เปอร์เซ็นต์ และจะมีส่วนลดอีกร้อยละ ๓๐ - ๔๐ เป็นเวลา ๕ ปี เพื่อทำให้เกิดการติดตั้งโซลาร์เซลล์โดยทั่วไป (๒) เรื่อง Net Metering ต้องเป็น Net Zero คือ ขายเท่าไร ต้องซื้อเท่านั้น และ (๓) เรื่องโรงไฟฟ้าชุมชน หากมีความพร้อม รัฐต้องช่วยลงทุนวิสาหกิจโรงไฟฟ้าชุมชนขนาดย่อยให้เกิดขึ้น

หากเป็นเช่นนี้ จะทำให้ กฟผ.ขาดทุน จึงต้องไปดูต้นทุนการไฟฟ้าว่า yield อยู่ที่เท่าไร ขาดทุนจากอะไร ต้นทุนเท่าไร หากต้นทุนอยู่ที่ร้อยละ ๖ - ๘ ให้ออกพันธบัตรรัฐบาลอุ้มกลับเข้ามาเป็นหนี้สาธารณะ เมื่อออกพันธบัตรจะทำให้ต้นทุนการเป็นหนี้เหลือร้อยละ ๒ และจะลดภาวะการขาดทุนภายในของ กฟผ. ได้

๔) พรรคภูมิใจไทย

พรรคภูมิใจไทย นำเสนอใน ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. เรื่องสิ่งแวดล้อม ถือเป็นวาระแห่งชาติ ทางพรรคฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. .... แต่ไม่ผ่านความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องนำมาพูดคุย และนำมาใช้อย่างจริงจังให้ได้

๒. เรื่องคาร์บอนเครดิต มีความจำเป็นต้องจัดทำมาตรวัดเป็นมาตรฐานสากล ว่าปลูกป่าเท่าไร่ แล้วจะขายคาร์บอนเครดิตได้เท่าไร่ และจะขายให้ใคร

๓. เรื่องพลังงานสะอาด เสนอให้ (๑) ติดโซลาร์ รูฟทอปให้ประชาชน ๒๑ ล้านหลังคาเรือน กำลังผลิตครัวเรือนละ ๓ กิโลวัตต์ จะทำให้ประหยัดไฟได้ ๔ แสนล้านบาท โดยรัฐลงทุนให้ เช่น ออกกองทุน หรือขายพันธบัตร และไม่ให้เป็นภาระทางภาษี ด้วยการแบ่งกันจ่าย คือ ประชาชนนำไฟไปใช้ครึ่งหนึ่ง ส่วนไฟฟ้าอีกครั้งที่ผลิตได้ต้องขาย เพื่อใช้หนี้ค่าโซลาร์เซลล์ที่รัฐลงทุนให้ และจะทำให้ปริมาณคาร์บอนเครดิตที่ขายได้มีมากขึ้น โดยพลังงานไฟฟ้าที่ผลิตได้จะมีปริมาณครึ่งหนึ่งของการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานถ่านหิน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการส่งเสริมอุตสาหกรรมโซลาร์เซลล์ขึ้นในประเทศไทย ทำให้เกิดการจ้างงานมหาศาล (๒) ให้ประชาชนเข้าถึงมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้าทุกหลังคาเรือน ๒๑ ล้านครัวเรือน เมื่อติดโซลาร์ รูฟทอป จะได้สิทธิซื้อมอเตอร์ไซค์ไฟฟ้าในราคา ๖,๐๐๐ บาท โดยพรรคฯ จะนำเงินที่ได้จากการขายไฟ ไปอุดหนุนส่วนต่างที่จะต้องจ่ายค่ามอเตอร์ไซค์ ๒๑ ล้านคัน ซึ่งจะให้มีอุตสาหกรรมยานยนต์อีวีขนาดใหญ่เกิดขึ้นในประเทศด้วย

๕) พรรคไทยสร้างไทย

พรรคไทยสร้างไทย นำเสนอ ๓ ประเด็นดังนี้

๑. เรื่องพลังงานสีเขียว เป็นนโยบายที่พรรคฯ สนับสนุนให้ต้องมีการจัดการปัญหาฝุ่นและสิ่งแวดล้อม และการเลือกใช้พลังงานสีเขียวอย่างจริงจัง ทางพรรคฯ ยื่นร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาด พ.ศ. .... เข้าไป ขณะนี้อยู่ที่การพิจารณาของนายกรัฐมนตรี

๒. เรื่องคาร์บอนเครดิต การซื้อขายคาร์บอนเครดิต วิธีการทำคาร์บอนเครดิตไม่ทันสมัย การปลูกต้นไม้ทดแทนต้องมีพื้นที่ค่อนข้างใหญ่ จึงจะทำได้ ซึ่งประชาชนทำได้ไม่มาก ดังนั้น จึงเสนอให้หลายๆ คนรวมที่ดินมาปลูกต้นไม้ เพื่อแลกเปลี่ยนคาร์บอนเครดิต เพื่อลดมลภาวะ

๓. เรื่องราคาน้ำมันและไฟฟ้า สนับสนุนให้รัฐสนใจพลังงานทางเลือกมากขึ้น เพื่อให้ประเทศพึ่งพาตัวเองได้มากขึ้น แต่ต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนผ่าน โดยมีข้อเสนอ คือ (๑) ยกเลิกการต่อสัญญาการผลิตไฟฟ้าที่กำลังจะหมดลง (๒) เจริญยกเลิกสัญญากับเอกชน เพื่อลดอัตราการสำรองไฟให้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ และเปลี่ยนแปลงโรงไฟฟ้าประเภทฟอสซิลเป็นพลังงานทดแทน โดยกำหนดให้รัฐรับซื้อไฟฟ้าในราคาไม่ต่ำกว่าหน่วยละ ๒.๒๐ บาท

(๓) สนับสนุนให้ประชาชนติดตั้งโซลาร์เซลล์ ๑ ล้านครัวเรือน โดยรัฐเป็นผู้ลงทุนให้ (๔) ออกกองทุนให้ประชาชนกู้ยืม ติดตั้งโซลาร์เซลล์ในราคาดอกเบี้ยต่ำ ไม่เกินร้อยละ ๕ ต่อปี (๕) รับซื้อไฟฟ้าคืนจากบ้านเรือนประชาชน ผ่านระบบ Net Metering และ (๖) ลดกระบวนการขั้นตอนการออกใบอนุญาตติดตั้งโซลาร์เซลล์ที่ซับซ้อน เป็นอุปสรรค

หากพรรคฯ ได้เป็นรัฐบาล มั่นใจว่าลดค่าไฟได้ไม่เกิน ๓.๕๐ บาทต่อหน่วยในทันที ทั้งนี้ สิ่งที่ต้องทำระยะยาว คือ การปรับแก้ไขแผน PDP ให้ตรงกับการใช้ไฟในประเทศ

๖) พรรคเพื่อไทย

พรรคเพื่อไทยมีนโยบายในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. เรื่องพลังงาน พรรคฯ มีนโยบาย (๑) ลดราคาพลังงานไฟฟ้า น้ำมัน ก๊าซ เพื่อลดภาระประชาชนในการเข้าถึงแหล่งพลังงานในชีวิตประจำวัน (๒) ปรับโครงสร้างราคาพลังงานทั้งระบบ (๓) ปรับพลังการผลิตส่วนเกิน (๔) ทลายการผูกขาดในอุตสาหกรรมพลังงาน (๕) เร่งเจรจาพื้นที่ทับซ้อน joint development agreement ไทย - กัมพูชา ที่มีจำนวนพื้นที่ก๊าซธรรมชาติค่อนข้างสูง และ (๖) สนับสนุนพลังงานสะอาด ให้ประชาชนมีแหล่งพลังงานทางเลือก ลดการพึ่งพิงพลังงานแบบดั้งเดิม เพื่อให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และโซลาร์ รูฟทอปก็เป็นหนึ่งในคำตอบ เป็นทางเลือกของพลังงานในประเทศ ส่วนเรื่อง Net Metering นั้นมีความน่าสนใจ ให้สภาองค์กรของผู้บริโภคยื่นข้อเสนอเข้ามา แล้วทางพรรคฯ จะนำไปพัฒนานโยบายต่อ

๒. เรื่องคาร์บอนเครดิต พรรคฯ มีนโยบายหารายได้ใหม่ให้กับประชาชน เช่น เรื่องคาร์บอนเครดิต พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือกจึงสำคัญ ผ่านการใช้แอปพลิเคชัน เช่น spiral ให้มากขึ้นในการซื้อขายคาร์บอนเครดิตกับภาครัฐ

๓. เรื่องฝุ่นพีเอ็ม ๒.๕ พรรคฯ มีนโยบายรถไฟฟ้าในราคา ๒๐ บาท เพื่อช่วยลดการนำเข้าน้ำมัน และลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

๗) พรรคก้าวไกล

พรรคก้าวไกล นำเสนอนโยบาย ดังนี้

๑. เรื่องพลังงาน พรรคฯ มีนโยบาย (๑) ลดค่าไฟฟ้าลง ๗๐ สตางค์ต่อหน่วยใน ๑ ปี (๒) เปลี่ยนนโยบายก๊าซธรรมชาติ ให้ปิโตรเคมีที่ใช้ก๊าซธรรมชาติในอ่าวไทยมาร่วมหารต้นทุนของก๊าซธรรมชาติด้วย และเปลี่ยนให้อุตสาหกรรมที่ใช้ก๊าซธรรมชาติจากอ่าวไทยไปใช้ราคาก๊าซแอลเอ็นจี เพื่อให้โรงไฟฟ้ามีก๊าซธรรมชาติที่ราคาถูกลงมาผลิตเป็นไฟฟ้าได้ ทำให้ค่าไฟฟ้าลดลง และ (๓) ราคาน้ำมันหรือก๊าซแอลพีจี ต้องไม่บวกราคาขนส่งเทียม ส่วน

โรงแยกก๊าซ ที่นำไปขายให้กับปิโตรเคมี ต้องนำกลับมาเป็นรายได้ของรัฐ เพื่อมาลดราคาแอลพีจีให้กับครัวเรือนได้ ๒ บาทต่อกิโลกรัม

๒. เรื่องโซลาร์เซลล์ สำหรับ (๑) ครัวเรือน พรรคฯ สนับสนุนระบบ Net Metering หักกลบหน่วยกัน ส่วนหน่วยไฟฟ้าที่เกินเข้ามา จะคิดราคา ๒.๒๐ บาท คือ คิดส่วนเกินที่รัฐบาลต้องจ่ายในอัตราเดิม เพื่อไม่ให้เป็นการของผู้บริโภค แต่ไม่มีนโยบายติดตั้งให้ ประชาชนต้องติดตั้งเอง แต่หาแหล่งเงินทุนให้ และค่อยผ่อนชำระคืน สถาบันการเงิน (๒) สำหรับโรงเรียน และโรงพยาบาล รัฐบาลจะใช้เงินกองทุนอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม ติดตั้งโซลาร์เซลล์ให้โรงเรียนและโรงพยาบาล ซึ่งจะประหยัดงบประมาณในการจ่ายค่าไฟให้การไฟฟ้า แต่สามารถนำมาพัฒนาในส่วนอื่นๆ ได้ เช่น พัฒนาระบบการให้บริการในโรงพยาบาล หรือพัฒนาระบบการศึกษา โดยจะติดตั้งให้ฟรีผ่านกองทุน (๓) ผู้สูบน้ำด้วยไฟฟ้า จะไปติดตั้งโซลาร์เซลล์ให้ฟรีผ่านกองทุนอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม โดยรายได้ที่เกิดขึ้น ก็ขายเป็นรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร (๔) การจับหนี้ของเกษตรกรที่อายุมากกว่า ๖๐ - ๗๐ ปีและยังมีหนี้สินอยู่ คือ การติดตั้งโซลาร์เซลล์ เมื่อติดตั้งเสร็จก็แบ่งรายได้กันกับรัฐบาล โดยชำระคืนใน ส่วนของการติดตั้ง และอีกส่วนหนึ่งไปตัดชำระหนี้ให้กับเกษตรกร ในระยะเวลา ๕ ปีจะตัดหนี้เกษตรกรได้ทั้งหมด (๕) ภาคอุตสาหกรรม ไม่มีนโยบายสนับสนุนเพิ่มเติม แต่ยินดีรับไฟฟ้าที่ผลิตจากโซลาร์เซลล์ของภาคอุตสาหกรรม เข้าสู่ระบบ

สิ่งที่พรรคฯ จะเตรียมด้วยคือ (๑) ระบบควบคุมคุณภาพมาตรฐานของแผงโซลาร์เซลล์ รวมถึงมาตรฐาน การให้บริการ ซึ่งมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนสำคัญ และ (๒) ระบบจัดเก็บรวบรวมแผงโซลาร์เซลล์ที่หมดอายุ เพื่อนำมาใช้ซ้ำในจุดที่ไม่ต้องใช้ในการผลิตไฟฟ้าคุณภาพสูง หรือนำมารีไซเคิล

ทั้งนี้ การผลักดันให้เกิดขึ้น ประกอบด้วย (๑) แก้ข้อกำหนดเชิงนโยบายในเรื่อง Net Metering ซึ่งทำได้ทันที และไม่ต้องติดมิเตอร์ด้วย (๒) แก้ไขกระบวนการขออนุมัติการอนุญาต (๓) หาก อบรมติดตั้งโซลาร์เซลล์ ก็มา เชื่อมนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าที่เป็นขนส่งสาธารณะในพื้นที่

๘) พรรคเสรีรวมไทย

พรรคเสรีรวมไทยนำเสนอประเด็น คือ

๑. เรื่องโซลาร์เซลล์ เสนอให้ (๑) หน่วยราชการ วัด โรงเรียน โรงพยาบาล ตลาดทั่วประเทศเปลี่ยนหลังคา เป็นโซลาร์เซลล์ (๒) สนับสนุนให้ประชาชนมีโอกาสติดโซลาร์ รูฟท็อปให้มากที่สุด โดยรัฐรับซื้อกระแสไฟฟ้าที่เหลือ เช่น ผลิตไฟฟ้าได้ ๑๐๐ หน่วย ใช้ไป ๘๐ หน่วย โดยหน่วยที่เหลือรัฐต้องรับซื้อและจ่ายคืนให้ประชาชน และ (๓) แก้ไขปัญหาภาวะเปียบต่างๆ ในการขออนุญาตติดตั้งโซลาร์เซลล์ที่ยุงยาก

๙) พรรคพลังประชาชนรัฐ

พรรคพลังประชาชนรัฐ นำเสนอนโยบายดังนี้

๑. เรื่องพลังงาน (๑) แก้ไขกฎหมาย ในการปฏิรูปพลังงาน โดยใช้ประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง ซึ่งจำเป็นต้องมีนายกรัฐมนตรีนโยบายพลังงานแห่งชาติ รัฐมนตรีว่าการ (รมว.) กระทรวงพลังงาน และ รมว.กระทรวงการคลังที่เห็นชอบในการปฏิรูปพลังงานทั้งหมด รวมถึงดูแลพัฒนาสังคมเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน ผ่านการให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด ไม่ใช่กลุ่มทุน (๒) รถไฟฟ้า รัฐบาลจะให้เงินสนับสนุนให้นำรถยนต์เก่ามาทำ EV conversion โดยหวังให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการทำ EV conversion เปลี่ยนจากเครื่องน้ำมันเป็นรถไฟฟ้า (๓) เรื่อง waste to energy เปลี่ยนขยะเป็นพลังงานไฟฟ้า หรือขยะเป็นน้ำมัน สามารถผลิตไฟฟ้าจากมูลสัตว์ได้ เช่น กากปาล์ม หรือนำมูลสุกรมาทำก๊าซมีเทน แล้วเปิดให้การไฟฟ้ารับซื้อไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนจากรายย่อยก่อน เพื่อให้รายย่อยสร้างรายได้ให้ชุมชน ประชาชนก่อนรายใหญ่

๒. เรื่องโซลาร์เซลล์ เรื่อง Net Metering นั้นเห็นด้วยทั้งหมด นโยบายของพรรคฯ นำเสนอแนวทางแบบมาเลเซีย โดยใช้หน่วยแลกหน่วย ใช้หลักการหักกลบหน่วยสำหรับ (๑) ชุมชนเมือง เช่น กลางวันจ่ายไฟฟ้าไป ๕๐๐ หน่วย กลางคืนดึงกลับมาใช้ ๕๐๐ หน่วย ค่าไฟจะเป็น ๐ บาท หรือหากดึงกลับมาใช้ไม่ถึง ๕๐๐ หน่วย ดึงมาแค่ ๔๐๐ หน่วย ก็มีรถไฟฟ้ากลับมาชาร์จที่บ้าน ก็จะไม่เสียค่าไฟเลย เพราะใช้ไฟบ้านฟรี ใช้รถไฟฟ้าฟรี เนื่องมาจากการแลกเปลี่ยนกันระหว่างรัฐกับเอกชน และใช้มิเตอร์คงเดิม ซึ่งระบบนี้ คนติดตั้งโซลาร์เซลล์ไม่ต้องมีระบบแบตเตอรี่ เพราะมีราคาแพง (๒) สำหรับชนบท ให้ อบต.ทำโซลาร์ฟาร์ม ๑ เมกะวัตต์ ๑ ชุมชนขึ้นมา กำไรที่ได้มาแบ่งคืนทุนให้ อบต. และลงบิล โดยบิลค่าไฟของชาวบ้านจะหักจากกำไรที่ผลิตได้ของ อบต. ทำให้ค่าไฟถูกลงไปสู่บิลของประชาชนทันที เพื่อลดค่าครองชีพ ซึ่งต้องดึงให้ กฟภ. และ อบต.เข้ามาเป็นผู้เล่นในระบบนี้ด้วย

ทั้งนี้ หากมีโซลาร์เซลล์ของประชาชนไม่ถึงร้อยละ ๑๐ ของกำลังผลิตจะไม่สร้างปัญหาเรื่องไฟฟ้าเกินสามารถติดตั้งได้จนถึง ๒,๕๐๐ - ๓,๐๐๐ เมกะวัตต์ด้วยซ้ำไป และสามารถติดตั้งได้เลย นอกจากนี้ กำลังการผลิตโซลาร์เซลล์ที่บ้านเป็นกำลังไฟต่ำ ไม่ใช่กำลังไฟสูง ไม่ต้องกังวลว่าสายส่งจะไม่พอ เพราะไม่ได้วิ่งข้ามจังหวัด จึงเรียกว่า การไฟฟ้าประชาชนเพื่อประชาชน

๔.๓.๒ ประเด็นเรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะ

๑) พรรคประชาธิปไตย

พรรคประชาธิปัตย์ มีนโยบายดังนี้

๑. เปลี่ยนรถยนต์ หรือรถมอเตอร์ไซด์ที่ใช้ระบบการเผาไหม้ เป็นรถไฟฟ้า เพื่อลดการเกิดฝุ่นพีเอ็ม ๒.๕
๒. เรื่องรถรับส่งนักเรียน ต้องมีระบบการตรวจสอบ ทดสอบสมรรถภาพของคนขับ เช่น การดื่มสุรา สารมึนเมา เป็นต้น
๓. เรื่องรถมอเตอร์ไซด์ นอกจากเรื่องเบรกแล้ว ต้องบังคับใช้กฎหมายเรื่องหมวกกันน็อกอย่างจริงจัง ให้มีการตรวจจับอย่างชัดเจน
๔. ระบบการขนส่งทางราง ส่งเสริมการใช้รถไฟฟ้าทางรางให้มากขึ้น จากที่มีอยู่แล้ว
๕. เรื่องค่าบริการของรถไฟฟ้า โดยที่ค่ารถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ ต้องให้ประชาชนเข้าถึงได้ เพื่อ (๑) ลดค่าครองชีพ (๒) ลดอุบัติเหตุ (๓) ลดเวลาเดินทาง ให้สะดวกขึ้น (๔) ลดการเผาไหม้ในเขตชุมชน (๕) ลดมลพิษ และ (๖) ลดความเหลื่อมล้ำ
๖. ระบบขนส่งมวลชนในต่างจังหวัด ต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นทำเรื่องนี้ให้มากขึ้น แม้มีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง และใช้ระยะเวลายาว แต่ทางพรรคฯ จะให้ท้องถิ่นมีอำนาจเข้าถึงตลาดทุนทำเรื่องบริการสาธารณะ เช่น ระบบรถราง เพื่อให้เมืองใหญ่ในต่างจังหวัดมีระบบรถโดยสารที่ปลอดภัย แม้ขณะนี้จะมีบริการอยู่ แต่ยังไม่เป็นระบบ จึงต้องให้กรมการขนส่งทางรางสร้างมาตรฐานขึ้นมา

๒) พรรคชาติไทยพัฒนา

พรรคชาติไทยพัฒนา เสนอนโยบาย ดังนี้

๑. เรื่องราคาของบริการขนส่งสาธารณะ ให้มีราคาสมเหตุสมผลที่ทุกคนขึ้นได้ เพื่อลดการใช้รถส่วนตัวมากขึ้น และช่วยสิ่งแวดล้อม ทางพรรคฯ ถือเป็นนโยบายสำคัญ ซึ่งขึ้นอยู่กับรัฐบาลแต่ละรัฐบาลจะเจรจาในการทำสัญญา เพราะรัฐบาลทำเองไม่ได้ทั้งหมด ต้องอาศัยคนอื่นทำ ซึ่งการเจรจาไม่เหมือนกัน แต่เมื่อการเจรจาเสียเปรียบแล้ว รัฐบาลต้องเป็นฝ่ายอุดหนุน เพราะยกเลิกสัญญาไม่ได้ แต่จะได้มาน้อยเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับงบประมาณแผ่นดินแต่ละปีที่รัฐจัดสรรด้วย
๒. ความปลอดภัยของรถโดยสารสาธารณะอื่นๆ รวมถึงมอเตอร์ไซด์ มาตรฐานความปลอดภัยนั้นมียู่แล้ว แต่ต้องบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพ โดยต้องอาศัยมวลชนในการทำด้วยเป็นหลัก

๓) พรรคชาติพัฒนา ก้าว

พรรคชาติพัฒนาฯ เสนอนโยบาย ดังนี้

๑. ค่าบริการรถสาธารณะ หากจะทำให้อยู่ที่ร้อยละ ๑๐ ของค่าแรงขั้นต่ำได้นั้น (๑) ต้องทำให้เกิดการแข่งขันกันก่อน (๒) บริหารการเดินรถขนส่งสาธารณะในภาพรวม แก้ปัญหาโครงสร้างที่เกิดขึ้น เช่น ให้รถเมล์ขสมก. วิ่งป้อนผู้โดยสารให้กับรถไฟฟ้า (๓) เจรจากับผู้ประกอบการทั้งหมดอย่างโปร่งใส ให้ประชาชนรับรู้ จึงจะคุมราคาค่าโดยสารได้

๒. ระบบการขนส่งทางไกล ปรับปรุงมอเตอร์เวย์ให้ดีขึ้น โดยเน้นให้เกิดมอเตอร์เวย์ ๔ ทิศ ปัจจุบันมอเตอร์เวย์ภาคอีสานจะไปสุดทางที่ จ.นครราชสีมา ทางพรรคฯ มีนโยบายเร่งให้เปิดใช้ภายในปีนี้ แล้วต้องขยายไปยัง จ.หนองคายให้เร็วที่สุด ส่วนภาคใต้ ต้องทำมอเตอร์เวย์ ๙๓๕ กิโลเมตร มีเฟสแรกเริ่มแล้วที่ จ.นครปฐม - อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี โดยจะทำทั้งหมด ๓ เฟสให้ไปถึง จ.นราธิวาส คือ จ.นครปฐม - อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี - จ.ชุมพร และ จ.ชุมพร - จ.นราธิวาส

๓. เรื่องรถรับส่งนักเรียน สนับสนุนให้เอกชนทำเช่นเดิม โดยให้กระทรวงการคลัง กรมสรรพสามิต ลดภาษีนำเข้ารถลง จึงจะยกเว้นภาษีลงได้ แล้วใส่เรื่องมาตรฐานความปลอดภัยลงในระเบียบต่างๆ เช่น การตรวจสภาพรถยนต์ก่อนต่อภาษี เป็นต้น โดยไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของสภาองค์กรของผู้บริโภคที่ให้รัฐ หรือ อปท. อัดฉีดงบประมาณลงไป หรือการแจกรถ

๔) พรรคภูมิใจไทย

พรรคภูมิใจไทย นำเสนอนโยบายดังนี้

๑. เรื่องค่าบริการขนส่งสาธารณะ พรรคฯ เห็นว่า ค่าโดยสารถูกลงได้บนพื้นฐานของความเป็นจริง เพราะที่ปัจจุบันค่าโดยสารรถไฟฟ้ายึดโยงกับสัญญาเก่าหลายฉบับ จึงไม่สามารถแก้ปัญหาได้ในระยะเวลาอันสั้น แต่สิ่งที่ทำได้คือ สัญญาใหม่ที่รัฐจะทยอยทำ จะเปลี่ยนวิธีคิดที่ประชาชนควรจะได้รับอะไรบ้าง จะประหยัดค่าใช้จ่ายได้อย่างไร ส่วนสัญญาเก่าที่ครบสัญญาแล้วก็ทยอยแก้ไข หรือทบทวนการทำสัญญา

๒. ระบบการขนส่งในภูมิภาค สิ่งที่พรรคฯ จะทำคือ การกระจายประชากรจากเมืองหลวงไปสู่เมืองต่าง ๆ ให้เป็น satellite town ซึ่งน่าจะเป็นแนวคิดที่ตอบโจทย์ในสังคมปัจจุบันได้มากที่สุด คือ ลดความแออัดจากสังคมเมืองไปสู่จังหวัดรอบข้าง เช่น เดินทางจาก จ.สระบุรี หรือ จ.พระนครศรีอยุธยามากรุงเทพฯ ได้ภายในครึ่งชั่วโมง เป็นต้น ทั้งนี้ ในการเดินทางต้องอาศัยหลายระบบเชื่อมโยงกัน และแผนของสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการวางระบบโครงข่ายทางราง ทางบก ทางอากาศ อยู่ในแนวทางที่พอรับได้ ไม่ต้องลงทุนมากเกินไป อยู่ในหลักเหตุผลและความคุ้มค่า

๕) พรรคไทยสร้างไทย

พรรคไทยสร้างไทย นำเสนอความเห็น ดังนี้

๑. เรื่องค่าโดยสารระบบขนส่งสาธารณะ พรรคฯ เห็นด้วยกับข้อเสนอที่สภาองค์กรของผู้บริโภคเสนอมา โดยเห็นด้วยว่าต้องเป็นไปตามค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าแรงขั้นต่ำ ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ย รับผิดชอบต่อพิจารณาว่าค่าโดยสารต้องลดลงไปอีก ในราคาที่เข้าถึงได้

๒. เรื่องบริการและคุณภาพของขนส่งสาธารณะ เห็นว่า ยังไม่มีบริการขนส่งสาธารณะที่เป็นเส้นเลือดฝอยที่เข้าไปถึงหลายพื้นที่ และยังไม่มีความมาตรฐานเพียงพอในการจัดโซน ว่าในโซนนี้ต้องใช้รูปแบบใด รวมถึงสภาพขนส่งสาธารณะที่เก่า ไม่ได้คุณภาพเท่าที่ควร

๓. เรื่องรถรับส่งนักเรียน เห็นด้วยตามข้อเสนอที่เสนอมา และต้องการให้มีการดูแลคนขับรถ มีครูอาจารย์คอยช่วยเหลือ เป็นต้น

๔. เรื่องความปลอดภัยของรถมอเตอร์ไซด์ ยังไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เช่น การสวมหมวกกันน็อก ส่วนระบบเบรกที่เสนอมานั้น พรรคฯ จะนำนโยบายที่เสนอมาทำหรือกันต่อ

๖) พรรคเพื่อไทย

พรรคเพื่อไทย มีนโยบายดังนี้

๑. เรื่องระบบขนส่งสาธารณะ ต้องเป็นราคาที่เข้าถึงได้ และระบบการเดินทาง ล้อ รวง เรือต้องเชื่อมโยงกัน เพื่อให้ประชาชนเดินทางได้สะดวกมากขึ้น ตรงต่อเวลา และปลอดภัยมาก ซึ่งมาตรฐานความปลอดภัยอาจมีการนำเทคโนโลยี GPS หรือ CCTV เข้ามาเพิ่มความปลอดภัยให้บริการขนส่งมวลชน

๒. พรรคฯ มีนโยบายเพิ่มทางเท้าและลดพื้นถนน เพื่อให้ประชาชนมี connectivity มากขึ้น

๓. การลงทุนในระบบขนส่งสาธารณะ ต้องเป็นรถไฟฟ้า ต้องได้มาตรฐานสากล เพื่อลดการนำเข้าน้ำมัน ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม และลดความเหลื่อมล้ำจากการเดินทาง ซึ่งระบบคมนาคมเป็นกุญแจสำคัญในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ อย่างเป็นรูปธรรม ๒๐ บาทตลอดสาย จากหลักคิด คือ อัตราค่าเดินทางต้องสอดคล้องกับค่าแรงขั้นต่ำ มาจากราคารถเมล์ปรับอากาศ เป็นราคาที่เข้าถึงได้ มี feeder ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการดัดแปลงทางรถไฟฟ้ามารับมาเป็นของรัฐ โดยให้เอกชนให้บริการเป็นสัญญาระยะสั้น

๔. ระบบขนส่งสาธารณะอื่นๆ พรรคฯ มี ๔ นโยบายหลัก คือ (๑) ดิดแอร์ให้รถไฟฟ้า ๓ ทุกขบวนพร้อมปรับสภาพภายในให้ทันสมัยมากขึ้น เพราะคุณภาพในการเดินทางของผู้มีรายได้น้อยเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ต้องเข้าถึงบริการต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง (๒) ยกยกระดับรถไฟฟ้าโดยสารทั่วประเทศให้เป็นการเดินทางแบบไปกลับได้อย่างแท้จริง โดยสร้างระบบ feeder ที่สะดวกสบาย เชื่อมโยงแต่ละ Hub เช่นที่ จ.นครราชสีมา เชื่อมโยงกรุงเทพฯ เป็นต้น (๓) เชื่อมรถไฟฟ้าขนส่งสินค้าจากลาวเข้าสู่ท่าเรือแหลมฉบัง และสนามบินสุวรรณภูมิ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของระบบขนส่งสินค้าของท่าเรือแหลมฉบังที่กำลังขยายตัว เพื่อขจัดปัญหาคอขวดสินค้าเกษตรในห่วงโซ่อุปทาน สร้างระบบนิเวศไทยเป็นโลจิสติกส์ฮับของเอเชีย ทั้งทางทะเล ทางอากาศ และ (๔) เชื่อมรถไฟฟ้าความเร็วสูงทั่วประเทศ เพื่อเพิ่มปริมาณการค้า และการท่องเที่ยวเกี่ยวกับจีน และประเทศอาเซียน และรถไฟฟ้าความเร็วสูงเชื่อมโยงกับเส้นทางสายไหม

๗) พรรคก้าวไกล

พรรคก้าวไกล มีนโยบาย ดังนี้

๑. ระบบขนส่งสาธารณะ ถือเป็นนโยบายหลักของพรรค โดยแบ่งออกเป็น ๓ เรื่อง คือ (๑) สวัสดิการเสนอบริการตัวร่วมใช้ได้ทั้งรถไฟฟ้า รถเมล์ เรือ โดยไม่มีค่าแรกเข้าซ้ำซ้อน ที่ราคา ๘ - ๔๕ บาท (๒) เศรษฐกิจด้วยการทำรถโดยสารสาธารณะเป็นรถไฟฟ้า เพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ภายในประเทศ (๓) ยกยระดับบาทาท้องถิ่น กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญเข้ามาแข่งขันให้เกิดระบบขนส่งสาธารณะในทุกจังหวัด โดยมีกองทุน ๑ หมื่นล้านบาทสำหรับท้องถิ่นจัดทำระบบขนส่งสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่มากขึ้น

๒. รถรับส่งนักเรียน พรรคฯ มีนโยบายเรื่องเรียนฟรี อาหารฟรี มีรถรับส่ง ด้วยการเพิ่มเงินอุดหนุนรายหัวให้โรงเรียนในการจัดทำรถรับส่งให้นักเรียนระดับประถมศึกษาคนละ ๒๐๐ บาทต่อเดือน ระดับมัธยมศึกษา คนละ ๓๐๐ บาทต่อเดือน รวมถึงบังคับใช้เกณฑ์การให้ใบอนุญาตอย่างจริงจัง และมีเครื่องมือแจ้งเตือนภายในรถ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ

๔.๓.๓ ประเด็นเรื่องสุขภาพ และคุณภาพชีวิต

๑) พรรคประชาธิปัตย์

พรรคประชาธิปัตย์ นำเสนอแต่ละประเด็น ดังนี้

๑. เรื่องสิทธิผู้บริโภคไทยเท่าเทียมกับสิทธิผู้บริโภคสากล สามารถแก้ไขกฎหมายได้ เพราะว่าทั้งหมดเป็นเรื่องของการให้ข้อมูล หรือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นสิทธิที่รองรับในรัฐธรรมนูญ

๒. เรื่องระบบสุขภาพมาตรฐานเดียว เสนอว่า ให้ทั้ง ๓ กองทุนสุขภาพทำงานร่วมกันเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยพรรคฯ มีนโยบายจะปฏิรูประบบประกันสังคมให้เป็นแบบถ้วนหน้า ให้คนประกอบอาชีพอิสระ เข้ามาอยู่ในระบบนี้ด้วย และคนไทยทุกคนต้องมีสิทธิเท่าเทียมกัน รวมถึงการแก้ปัญหาเรื่องการจ่ายเงินเข้าระบบประกันสังคมที่ดีกว่านี้ ส่วนเงินสะสมให้เป็นเงินออมของผู้ประกันตน

๓. เรื่องตลาดออนไลน์ หรือการหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต หากพรรคฯ ได้เป็นรัฐบาลจะดูแลเรื่องนี้ว่าวิธีการแก้ไขจะเป็นอย่างไร เพราะเทคโนโลยีมีอยู่ แต่แก้ไขไม่ได้

๔. เรื่องบำนาญประชาชน จะปรับปรุงระบบอย่างไร ให้ไปรวมกับระบบประกันสังคม และให้มีการปฏิรูปการเงิน ที่จะสามารถดูแลคนชราได้

๒) พรรคชาติไทยพัฒนา

พรรคชาติไทยพัฒนา นำเสนอความเห็นต่อประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. เรื่องสิทธิผู้บริโภคไทยเท่าเทียมกับสิทธิผู้บริโภคสากล เห็นด้วยกับข้อเสนอ เพราะพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังมีข้อบกพร่อง ไม่ถูกต้องกับสมัยนิยมมากนัก จึงต้องรื้อฟื้น แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายฉบับนี้

๒. เรื่องระบบสุขภาพมาตรฐานเดียว เห็นด้วยว่าต้องเท่าเทียมกัน แต่ต้องใช้เวลา เพราะการจะนำเงินของแต่ละกระทรวงที่รับผิดชอบการรักษาพยาบาล มาคุยกันให้เป็นเรื่องเดียวกันค่อนข้างยาก แต่เห็นด้วยว่าต้องทำแล้ว โดยให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้นำในการดูแลเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม การให้คนมีสิทธิการรักษาเท่าเทียมกัน รัฐต้องใช้จ่ายเงินจำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่พอ รัฐต้อง (๑) ประชาสัมพันธ์ให้คนที่ไม่มีเงินเหลือบริจาคเข้าโรงพยาบาล เพื่อให้คนที่เสียเปรียบในสังคมได้รักษาพยาบาลเท่าเทียมคนอื่น (๒) คนที่ดูแลตัวเองดี ออกกำลังกายแล้วไม่เข้าโรงพยาบาลเลย ทางพรรคฯ จะให้เป็นเครดิต ๓,๐๐๐ บาทต่อปี เหมือนบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ไม่ให้เป็นเงินสดสามารถนำเครดิตนี้ไปทำอะไรก็ได้ เพราะเชื่อว่า หากไม่เข้าโรงพยาบาลเลยจะทุนค่ารักษาพยาบาลไปได้มากกว่าจำนวนเงิน ๓,๐๐๐ บาท และ (๓) การปฏิรูประบบการจ้างงานพยาบาล

๓. เรื่องตลาดออนไลน์ เห็นด้วยว่าต้องมี (๑) การลงทะเบียนผู้ขาย โดยให้ผู้ค้าไปจดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์เท่านั้น และนำเรื่องของพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาเข้าร่วมด้วย ว่าต้องมี

เงินค้ำประกันเท่าไร มีรายได้ต่อปีเป็นเท่าไร ส่วน (๒) ผู้บริโภคที่เสียหาย ให้กระทรวงพาณิชย์จ่ายเงินชดเชยไปก่อน แล้วกระทรวงฯ ค่อยไปฟ้องร้องเอา ซึ่งรัฐต้องทำหน้าที่แทนประชาชน และรัฐจะมีมาตรการในการควบคุมดูแลมากขึ้น ไม่ใช่ให้ผู้บริโภคดูแลตัวเอง

๔. เรื่อง SMS หลอกหลวง แก๊งคอลเซ็นเตอร์ ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหัวแรงสำคัญในการให้หน่วยงานทั้งหมดมาคุยกัน ใช้ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยคณะกรรมการทั้งหมดที่มี ต้องมอบหมายได้เพียงชั้นเดียว มอบหมายต่อไม่ได้ เพื่อให้มีอำนาจในการตัดสินใจ

๕. เรื่องบำนาญประชาชน เห็นด้วย และจะนำร่างพระราชบัญญัติบำนาญแห่งชาติไปหารือในพรรค

๓) พรรคชาติพัฒนาใกล้

พรรคชาติพัฒนาใกล้ นำเสนอ ดังนี้

๑. เรื่องระบบสาธารณสุข การรักษาฟรีเป็นโครงการที่ดี แต่ต้อง (๑) ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยระบบสาธารณสุข เช่น ระบบการส่งจ่ายยา ใช้ telemedicine ให้หมอจ่ายยา แล้วไปรับยาที่ร้านยาทั่วประเทศ จากนั้นจึงค่อยมาเคลียร์บิลกับระบบ สปสช. ทำให้ไม่ต้องเสียเวลารอคิว สามารถหาหมอออนไลน์ได้เลย และการจัดซื้อยาต้องกระจายไปตามร้านขายยาต่างๆ (๒) ทำเวชระเบียน ประวัติออนไลน์ เมื่อต้องการย้ายโรงพยาบาล หรือส่งต่อก็สามารถตรวจสอบประวัติได้เลย ซึ่งทั้งหมดนี้จะช่วยลดเงินงบประมาณลงได้มหาศาล และ (๓) ทำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลให้เป็นโรงพยาบาลเฉพาะทาง

๒. เรื่องตลาดออนไลน์และแก๊งคอลเซ็นเตอร์ (๑) ให้ระบบราชการต้องมีวิธีการแสดงตัวทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งต้องพัฒนาระบบไอทีของราชการ (๒) ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ อย่างลาว พม่า กัมพูชา ในเรื่องการเปิดบัญชีม้า (๓) ติดตั้งระบบการบริหารจัดการ และข้อกำหนดที่จะสู้กับอาชญากรรมรูปแบบใหม่ โดยให้กระทรวงการคลังเรียกธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันที่เกี่ยวข้องมาสอบถามว่า ระบบปกติของธนาคารคืออะไร หรือ Business as usual เช่น บัตรเครดิตถูกนำไปใช้ที่มาเลเซีย แต่เจ้าตัวอยู่เมืองไทย เช่นนี้ถือว่าไม่ได้ใช้ เป็นต้น ซึ่งอยู่ที่การเจรจาของภาครัฐกับสถาบันการเงิน ที่ต้องคุยให้ชัด

๓. เรื่องบำนาญประชาชน ทางพรรคฯ ไม่ได้ให้ ๓,๐๐๐ บาท แต่มี (๑) เงินให้ทำอารยสถาปัตยกรรม ๕๐,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เพื่อเปลี่ยนห้องน้ำ ราวจับ หรือเตียงนอน หากบ้านไหนมีคนแก่ที่อายุ ๗๐ ปีขึ้นไป หรือคนพิการจะได้รับเงินก่อน ซึ่งโครงการนี้ ไม่เพียงผู้สูงอายุที่ได้รับประโยชน์เท่านั้น ร้านค้าต่างๆ ก็จะปรับปรุงให้มีห้องน้ำที่ดีขึ้นเช่นกัน และ (๒) ผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ - ๗๐ ปี หากนายจ้างจ้างผู้สูงอายุทำงานเป็นเดือน และจ่ายตามมาตรฐานค่าแรง นายจ้างจะได้รับเงิน ๕,๐๐๐ บาท (๓) เรื่องบำนาญประชาชน จะอยู่กับกองทุนการออมแห่งชาติ ให้

ประชาชนเริ่มเก็บออม (๔) สวัสดิการสำหรับคนยากไร้ หากใครเข้าข่ายยากไร้ก็ต้องให้ต่างหาก เพราะการให้สวัสดิการถ้วนหน้ามีผลต่อเนื่องกับงบประมาณ

๔) พรรคก้าวไกล

พรรคก้าวไกล นำเสนอนโยบายของพรรค ดังนี้

๑. เรื่องระบบสุขภาพมาตรฐานเดียว พรรคฯ มีเป้าหมายในการยกระดับสิทธิประโยชน์ของทั้ง ๓ กองทุนให้เท่ากัน โดย (๑) ยกสิทธิประกันสังคมเทียบเท่าบัตรทอง และ (๒) เพิ่มสิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพ ทั้งระบบบัตรทองและประกันสังคม โดยจะเน้นเรื่องการป้องกัน เช่น ตรวจสุขภาพประจำปีฟรี มีค่าเดินทางให้ รวมคัดกรอง ๖ มะเร็งร้ายแรง เช่น มะเร็งเต้านม มะเร็งปากมดลูก มะเร็งตับ มะเร็งปอด มะเร็งลำไส้ใหญ่ และมะเร็งต่อมลูกหมากฟรี สำหรับเด็กมีวัคซีนไขหวัดใหญ่ ไขเลือดออก อีสุกอีใสฟรี และบริการแว่นตาฟรีจนถึงอายุ ๑๘ ปี

๒. เรื่องตลาดออนไลน์ เห็นด้วยกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการกำกับดูแลแพลตฟอร์มดิจิทัล ขณะที่เรื่องบัญชีม้า ให้ธนาคารสามารถอายัดบัญชีม้าแบบพ่วงได้ ไม่ต้องรอตำรวจส่งเรื่องมา หรืออายัดทีละบัญชี

๓. เรื่อง SMS หลอกหลวงและแก๊งคอลเซ็นเตอร์ ให้ประยุกต์ใช้นโยบายต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ โดยต้องมีการลงทะเบียนกับทางรัฐก่อน หากธุรกิจไหนไม่ลงทะเบียนกับทางรัฐ ให้ระบบขึ้นโดยอัตโนมัติว่าเป็นมิจฉาชีพ เพื่อให้ผู้บริโภคป้องกันตัวเองได้เลย

๔. เรื่องสวัสดิการของประชาชน พรรคฯ ไม่เห็นด้วยกับการพิสูจน์ความจน สวัสดิการควรจะเป็นอย่างถ้วนหน้าสำหรับคนที่มีความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการให้เงินอุดหนุนเด็กเล็ก ๐ - ๖ ขวบจำนวน ๑,๒๐๐ บาท เบี้ยผู้สูงอายุ ผู้พิการจำนวน ๓,๐๐๐ บาทถ้วนหน้า สร้างระบบดูแลผู้ป่วยติดเตียง โดยคนดูแลผู้ป่วยติดเตียงอย่างน้อย ๒ คน จะได้รับเงิน ๗,๕๐๐ บาทต่อเดือน เพื่อยกระดับการดูแลผู้ป่วยติดเตียงให้เป็นอาชีพ ไม่ต้องลงทะเบียน ใช้ฐานข้อมูลจากรัฐ ส่วนงบประมาณที่ต้องใช้ทั้งหมด ๖๕๐,๐๐๐ ล้านบาทนั้นมีที่มาอย่างชัดเจน เช่น ปฏิรูปกองทัพ เปลี่ยนจากทหารเกณฑ์บังคับเป็นภาคสมัครใจ ปฏิรูปภาษีที่ดินรวมแปลง ด้วยการคิดว่าคนนี้มีที่ดินทั่วประเทศก็ไร่แล้วคิดอัตราค่าหัวบ้านที่ดินรวมแปลงนั้น เพื่อลดแรงจูงใจการถือครองที่ดินจำนวนมาก แก่ไขภาษีที่ดิน ภาษีสิทธิพิเศษ เช่น BOI เป็นต้น

๕) พรรคเพื่อไทย

พรรคเพื่อไทย มีนโยบายในแต่ละประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. เรื่องระบบสาธารณสุข พรรคฯ จะยกระดับการให้บริการ โดยใช้เทคโนโลยีมาปรับปรุง จอจิวออนไลน์ ได้ ใช้ง่าย และยกระดับเครื่องมือทางการแพทย์ ผ่านการใช้บัตรประชาชนใบเดียวในการลงทะเบียนเพื่อเชื่อมกับเวชระเบียน ในการเข้ารับการรักษาทุกที่ที่ใกล้บ้าน มีการใช้ telemedicine ทาหมอออนไลน์ ติดต่อกับเครือข่ายร้านยา ครอบคลุมพื้นที่ให้มากขึ้น รวมถึงสวัสดิการวัคซีนฟรี เช่น วัคซีนเอชพีวี วัคซีนไข้หวัดใหญ่ วัคซีนมะเร็งต่อมลูกหมาก ผ่านนโยบาย ๔ ข้อคือ (๑) เปลี่ยนการอุดหนุนภาครัฐจากรายหัวให้เป็นรายครั้ง (per visit) (๒) กระจายอำนาจโรงพยาบาลรัฐให้เป็นรูปแบบองค์กรมหาชน (๓) จัดสรรบุคลากรทางการแพทย์ ลงทุนเครื่องมือทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐานสากล ผีก อสม. ให้เป็นพยาบาลระดับต้นประจำทุกหมู่บ้าน และ (๔) ให้ความสำคัญเรื่องของคุณภาพจิต ซึมเศร้า มีศูนย์สุขภาพจิต ดูแลผู้ป่วยทางจิต

๒. เรื่อง SMS หลอกหลวง และแก๊งคอลเซ็นเตอร์ เห็นว่า การทำธุรกรรมออนไลน์ต้องมีความปลอดภัย จะนำเทคโนโลยี AI มาตรวจสอบธุรกรรมทางการเงินที่ผิดปกติ จะมีเทคโนโลยีที่คอยป้องกันเรื่องแก๊งคอลเซ็นเตอร์ จะให้โอเพอเรเตอร์ตรวจสอบการส่ง SMS และการทำ E – commerce การตรวจสอบและระบุตัวตนการใช้โซเชียลมีเดียทางพาณิชย์ และต้องรับรองโดยกรมทะเบียนการค้า ถ้าผู้ประกอบการไม่ลงทะเบียน จะทำธุรกรรมได้ยากขึ้น เสียภาษีมากขึ้น

๓. เรื่องบำนาญประชาชน เป็นประเด็นที่พรรคให้ความสำคัญมาก โดยให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้ใหม่ๆ พรรคฯ จะจัดสรรสวัสดิการที่เหมาะสมให้กับประชาชนทุกกลุ่ม

๖) พรรคไทยสร้างไทย

พรรคไทยสร้างไทย นำเสนอประเด็น ดังนี้

๑. เรื่องสิทธิผู้บริโภคไทยเท่าเทียมสิทธิผู้บริโภคสากล เรื่องความเท่าเทียม พรรคฯ ไม่ได้มองแค่เรื่องสิทธิผู้บริโภค เห็นด้วยในหลักการ กับนโยบายที่เสนอมานี้ แต่รายละเอียดต้องนำไปคุยต่อ โดยเห็นว่า ในเรื่องของผู้ใช้บริการต่างๆ บนแพลตฟอร์ม หรือไรเตอร์ ผู้บริโภคอาจยังไม่ได้รับตัวเลือกที่ยุติธรรมมากนัก จึงเสนอนโยบายว่าการเสนอราคาให้มีความเป็นธรรมกับผู้บริโภค ส่วนสวัสดิการที่ผู้ให้บริการควรจะได้ก็สนับสนุนให้เกิดขึ้น จากช่องว่างของกฎหมาย

๒. เรื่อง SMS หลอกหลวงและแก๊งคอลเซ็นเตอร์ เสนอให้นำเทคโนโลยีมาช่วยเหลือ ติดตามผู้ที่ลงทะเบียนเป็นเจ้าของเบอร์นั้นๆ ว่าเป็นใคร แม้กฎหมายมีการให้ลงทะเบียน แต่ยังไม่มีการตรวจสอบที่เข้มงวด อีกเรื่องคือการตรวจสอบความไม่ชอบมาพากล และต้องสืบสวน สืบค้นต้นตอของปัญหาอย่างจริงจัง กรณีเบอร์ที่เป็นข้อมูลความลับของประชาชน ไปถึงมือมีฉาชีพได้อย่างไร

๓. เรื่องสวัสดิการประชาชน เน้นการดูแลประชาชนตั้งแต่เกิดจนแก่ ทุกช่วงอายุ คือ (๑) แรกเกิดต้องมีสวัสดิการที่ให้แม่ตั้งครรภ์ การลาคลอด และการให้สวัสดิการเด็กเล็กด้วย (๒) นโยบายเรียนฟรีจนจบปริญญาตรี ต้องเรียนฟรีจริง (๓) กองทุนช่วยเหลือคนตัวเล็ก หรือผู้ประกอบการรายย่อยที่ไม่สามารถเข้าถึงสินเชื่อของธนาคารได้ เป็นกองทุนดอกเบี้ยต่ำ ไม่ต้องไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบ (๔) วัยเกษียณ ๖๐ ปีขึ้นไป เสนอให้บำนาญประชาชน ๓,๐๐๐ บาทตามเส้นความยากจนของประเทศ แต่ไม่ใช่การให้เปล่าเหมือนให้ฟรี เพราะไม่ต้องการสร้างระบบการรอรับเงินรายเดือน แล้วนำเงินไปใช้โดยไม่ปรับปรุงคุณภาพชีวิต แต่จะมีการกระตุ้นให้คนชราออกกำลังกาย เพื่อรับเงินส่วนนี้ และนำเครดิตไปแลกแต้ม หรือเป็นส่วนลดในการรักษาพยาบาล

๓) พรรคภูมิใจไทย

พรรคภูมิใจไทย นำเสนอนโยบาย ดังนี้

๑. เรื่องตลาดออนไลน์ เห็นด้วยที่ต้องมีกฎหมายเข้มงวด บังคับใช้เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค โดยผู้บังคับใช้กฎหมายต้องให้ความสำคัญ และมีหน่วยงานสอดส่องดูแลโดยเฉพาะ

๒. เรื่องระบบสุขภาพมาตรฐานเดียว ที่ผ่านมา สวัสดิการการรักษาพยาบาลของบัตรทองยังมีข้อจำกัดหลายอย่าง ต่อไปนี้ต้องเป็น (๑) ๓๐ บาทรักษาทุกที่ ที่โรงพยาบาลไหนก็ได้ โดยเริ่มจากกรุงเทพฯ แล้ว (๒) การยกระดับการฟอกไตผ่านเครื่องโดยไม่มีค่าใช้จ่าย และมีศูนย์ฟอกไตทุกอำเภอ โดยเอกชนสามารถเข้ามาร่วมให้บริการได้ผ่านการเบิกจ่ายจาก สปสช. (๓) มีเครื่องฉายแสงเพื่อรักษามะเร็งทุกจังหวัดทั่วประเทศ และ (๔) เรื่องสิทธิประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียมกัน จะให้ สปสช.พิจารณาว่า ค่าใช้จ่ายของผู้ประกันตน สามารถให้สำนักงานประกันสังคมเหมาจ่ายให้ สปสช. แล้วใช้สิทธิเดียวกันได้หรือไม่ ซึ่งน่าจะช่วยทำให้สะดวกขึ้น

๓. เรื่องบำนาญประชาชน ยังมีข้อจำกัดของนโยบายพรรค และไม่ตกผลึกในภาระงบประมาณที่จำนวนสูงมาก นโยบายของพรรคจึงเป็นการลดรายจ่ายและเพิ่มโอกาสให้ โดยมีนโยบายประกันชีวิตให้ผู้สูงอายุ อายุ ๖๐ ปีขึ้นไปทุกคนถ้วนหน้า หากเสียชีวิตจะมีมรดกให้บุตรหลาน หรือเป็นค่าทำศพ หรือสามารถกู้เงินส่วนนี้มาใช้ก่อนได้ และหากไม่ชำระคืน ก็ให้หักเงินที่ตกทอดสู่ทายาท

๔) พรรคเสรีรวมไทย

พรรคเสรีรวมไทย มีนโยบายดังนี้

๑. เรื่องสวัสดิการประชาชน พรรคฯ พิจารณา (๑) การให้เงินเดือนเด็กแรกเกิด - ๑๐ ขวบ หัวละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเด็กเกิดใหม่ โดยรัฐจะส่งเงินให้พ่อแม่ (๒) ระบบการศึกษา ให้มีคุณภาพการศึกษาที่เท่า

เทียม พิจารณาค่าใช้จ่ายของเด็กแต่ละคนเป็นรายหัวแล้วอุดหนุนให้โรงเรียน ไม่แยกว่าเป็นโรงเรียนรัฐ หรือเอกชน เช่น เด็กระดับชั้นประถมศึกษา ๕๐,๐๐๐ บาทต่อคน โดยการเรียนโรงเรียนเอกชนต้องเป็นการเรียนฟรีด้วยเช่นกัน หากได้รับเงินอุดหนุนรายหัวไปแล้ว (๓) บำนาญผู้สูงอายุ ๓,๐๐๐ บาท ต้องจัดกระบวนการทั้งระบบ ปรับงบประมาณแผ่นดิน ปฏิรูปการหารายได้เข้ารัฐเพื่อช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุ

บทที่ ๕

บทวิเคราะห์และสรุปการดำเนินการ

จากกิจกรรมรณรงค์วันสิทธิผู้บริโภคสากล ประจำปี ๒๕๖๖ ภายใต้หัวข้อ “ล้านหลังคา ล้านโซลาร์เซลล์ พลังผู้บริโภค สู่พลังงานหมุนเวียน” ด้วยการเสวนาออนไลน์ และการนำข้อเสนอต่าง ๆ ผลักดันสู่นโยบายของพรรคการเมืองนั้น สามารถสรุปแยกออกเป็นรายประเด็นได้ ดังนี้

ประเด็นเรื่องพลังผู้บริโภคสู่พลังงานหมุนเวียน ในเรื่องของโซลาร์เซลล์นั้น มีการปรับปรุงเทคโนโลยีให้ผลิตกำลังไฟได้มากขึ้นต่อ ๑ แผ่น และค่าการติดตั้งที่ถูกลง แต่ยังเข้าไม่ถึงประชาชน แม้หลายภาคส่วนจะเริ่มดำเนินการมาหลายปีแล้ว แต่ก็ยังไปติดขั้นตอน หรือกฎระเบียบของรัฐที่เป็นอุปสรรคใหญ่ในการใช้พลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียนของประชาชน ทั้งเรื่อง

๑. ค่าใช้จ่ายที่ยังถือว่าสูงสำหรับครัวเรือนอยู่ แม้ว่าโอกาสคืนทุนจะอยู่ในระยะเวลา ๕ ปี แต่ประชาชนต้องลงทุนไปก่อน โดยไม่มีแหล่งเงินกู้ที่สนับสนุน หรือดอกเบี้ยต่ำแต่อย่างใด

๒. กระบวนการขั้นตอนขออนุญาตติดตั้งเป็นไปด้วยความยุ่งยาก มีหลายขั้นตอนและซ้ำซ้อนกัน ไม่เอื้ออำนวยความสะดวก หากต้องติดต่อกับบริษัท ก็จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมมากขึ้นในส่วนนี้

๓. ระบบการติดตั้งแบบผลิตไฟแล้วใช้เลย เหมาะกับครัวเรือนที่มีคนอาศัยอยู่ หรือใช้ไฟฟ้ามากในช่วงกลางวัน เพราะตอนกลางคืนยังคงต้องกลับมาใช้ไฟจากการไฟฟ้า เนื่องจากหากเก็บไฟไว้ผ่านแบตเตอรี่ แบตเตอรี่ยังคงมีราคาสูง หรือการขายไฟส่วนเกินให้การไฟฟ้างก็ไม่ได้ใช้ระบบ Net Metering ที่เป็นธรรมกับผู้บริโภค อัตราการซื้อสูงกว่าอัตราที่ประชาชนขายได้มากกว่าเท่าตัว ในขณะที่เดียวกัน โควตาการรับซื้อไฟฟ้า ก็มีจำนวนน้อยลงเรื่อย ๆ จนสิ้นข้ามปีไปแล้ว ไม่สอดคล้องกับที่ประชาชนผลิตได้จริง

๔. แม้นโยบายจะมีการสนับสนุนการใช้โซลาร์เซลล์ผ่าน มติ ครม. แต่ระเบียบที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย ยังไม่เอื้อบรรยากาศให้การโซลาร์เซลล์ของประชาชนเกิดขึ้นจริง ด้วยเหตุผลทั้งหมดทั้งมวลเหล่านี้ การผลักดันข้อเสนอต่าง ๆ ของสภาองค์กรของผู้บริโภคจะเป็นจริงได้ หากประเทศให้ความสำคัญกับปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ผ่านการสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด อย่างพลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อให้ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ของรัฐที่ออกมา เอื้ออำนวยความสะดวก และเป็นมิตรกับผู้บริโภคมากขึ้น เช่น

มาตรการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมโซลาร์เซลล์ ระเบียบการขอติดตั้งที่ไม่ซับซ้อน ยุ่งยาก การหักกลบลบหน่วยที่เป็นธรรมต่อประชาชน รวมถึงการขยายโควตาการรับซื้อไฟฟ้าจากครัวเรือน เป็นต้น

อนึ่ง ประโยชน์โดยตรงที่ครัวเรือนจะได้รับคือ การลดค่าครองชีพ ด้านค่าใช้จ่ายเรื่องค่าไฟฟ้าที่ต้องเสียให้ภาครัฐลดลง ส่วนประโยชน์ทางอ้อมนั้น คือ การสร้างเมืองสะอาด ใช้พลังงานทางเลือก พลังงานทดแทน เพื่อลดผลกระทบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ที่ยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นในทุกวัน

ขณะที่ข้อเสนอของสภาองค์กรของผู้บริโภคในประเด็นน้ำมัน ก๊าซหุงต้ม ไฟฟ้า จากสถานการณ์ปัญหาที่ประเทศบริหารจัดการเรื่องพลังงาน ด้วยการวางแผนการใช้พลังงานที่ผิดพลาด มีการสำรองการใช้ไฟฟ้ามากเกินไป มีการเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราสูง รวมถึงการอ้างอิงราคาสมมติการนำเข้า กลายเป็นปัจจัยที่ทำให้พลังงานมีราคาแพง และทางสภาองค์กรของผู้บริโภคมีข้อเสนอให้มีการควบคุมราคา ยกเลิกราคาสมมติ รวมถึงสนับสนุนการใช้พลังงานทางเลือกนั้น มีพรรคการเมืองถึง ๗ พรรค ตอบสนองต่อข้อเสนอดังกล่าว แต่มีรายละเอียดแตกต่างกัน ทั้งนี้ มีพรรคการเมือง ๓ พรรค คือ พรรคไทยสร้างไทย เพื่อไทย และพลังประชารัฐ พุดถึงการปรับแผน PDP ของประเทศ ในขณะที่พรรคอื่นๆ เช่น ประชาธิปัตย์ ชาติพัฒนากล้า ก้าวไกล จะกำหนดราคาของพลังงานขึ้นใหม่ เช่น การยกเลิกราคาสมมติ เป็นต้น ขณะที่พรรคภูมิใจไทยมีเพียงนโยบายการสนับสนุนรถยนต์ไฮบริดไฟฟ้าเท่านั้น

ไม่เพียงเท่านั้น ประเด็นที่สำคัญอย่างพลังงานโซลาร์เซลล์ อันเป็นพลังงานทางเลือกเพื่อช่วยแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยนั้น สภาองค์กรของผู้บริโภคนำเสนอปัญหาการใช้พลังงานทางเลือกอย่างโซลาร์เซลล์ว่า รัฐไม่สนับสนุน แม้ล่าสุดเมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา จะมีมติ ครม.ให้ส่งเสริมการใช้โซลาร์เซลล์ก็ตาม แต่ขั้นตอนกฎระเบียบในการขอติดตั้งโซลาร์เซลล์ยังคงยุ่งยาก ไม่เอื้ออำนวยความสะดวกให้กับผู้บริโภค และมีข้อเสนอให้นำระบบ Net Metering มาใช้ในการคำนวณค่าไฟฟ้า

อย่างไรก็ดี ในเรื่อง Net Metering นั้นพรรคการเมืองส่วนใหญ่ทั้ง ๖ พรรค เห็นด้วยกับระบบดังกล่าว ยกเว้นพรรคเพื่อไทย ภูมิใจไทย และเสรีรวมไทย ที่ยังไม่พุดถึงเรื่องนี้ โดยพรรคเพื่อไทยขอนำรายละเอียดกลับไปศึกษาก่อน ในขณะที่ พรรคเสรีรวมไทยพุดถึงนโยบายของพลังงานโซลาร์เซลล์ในมุมกว้างเท่านั้น นอกจากนี้ พรรคการเมืองส่วนใหญ่ที่ร่วมรับฟังข้อเสนอจากเวทีในวันนั้น ยังเห็นควรว่า รัฐควรเป็นผู้ลงทุนเรื่องโซลาร์เซลล์ให้กับภาคครัวเรือน ผ่านการให้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น มีเพียงพรรคชาติพัฒนากล้า ที่ไม่เห็นด้วยกับการแจกแผ่นโซลาร์เซลล์ให้ประชาชนเอง ควรเน้นการแข่งขันในตลาดเสรี เพื่อให้ราคาของโซลาร์เซลล์ถูกลง ตามหลักแนวคิดเสรีนิยมของพรรค เช่นเดียวกับที่พรรคก้าวไกล ไม่มีนโยบายติดตั้งโซลาร์เซลล์ให้กับครัวเรือนเช่นกัน เพียงหาแหล่งเงินทุนให้เท่านั้น *ดังผลสรุปในรูปภาพที่ ๑*

ประเด็นเรื่องพลังงานและสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอ	ปชป.	ชกพ.	ชพท.	กก.	nan.	พท.	ภท.	พปชร.
ยกเลิกราคาสมมติ			★	★				
Net Metering	★	★	★	★	★			★
สนับสนุนรถไฟฟ้า						★	★	★
ยุติสัญญาซื้อไฟ					★			

ภาพที่ ๑: นโยบายของพรรคการเมืองต่อประเด็นเรื่องพลังงานและสิ่งแวดล้อม

ด้านประเด็นสิ่งแวดล้อม มีพรรคการเมืองถึง ๕ พรรคที่พูดถึงเรื่องคาร์บอนเครดิต คือ พรรคประชาธิปัตย์ ชาติไทยพัฒนา ภูมิใจไทย ไทยสร้างไทย และเพื่อไทย โดยมีนโยบายใกล้เคียงกัน เช่น การเน้นการปลูกป่า หรือการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการซื้อขายคาร์บอนเครดิต รวมถึงการจัดทำมาตรฐานคาร์บอนเครดิตให้มีมาตรฐานขึ้นด้วย โดยก่อนหน้านี้ มีพรรคภูมิใจไทย และพรรคไทยสร้างไทยที่พยายามเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องอากาศสะอาดเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ทั้งนี้ หากมองในภาพรวมของนโยบายด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม เป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องต้องกัน ของทั้งองค์กรผู้บริโภคและพรรคการเมือง ที่เห็นปัญหาในเรื่องของพลังงานในปัจจุบัน และเห็นว่าการก้าวข้ามมาใช้พลังงานทางเลือกจากแสงอาทิตย์จะตอบโจทย์ในเรื่องความยั่งยืนของพลังงานที่มากกว่า และสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมได้น้อยกว่า จากปัญหาที่ประสบอยู่ในขณะนี้ เช่น ภาวะโลกร้อน ฝุ่นพีเอ็ม จึงเป็นตัวเร่งให้หลายภาคส่วนเห็นความสำคัญมากขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ระเบียบหลายอย่างของภาครัฐคือตัวการสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้พลังงานทางเลือก

ประเด็นเรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะ ทั้งในเรื่องการเข้าถึงบริการขนส่งสาธารณะที่ได้มาตรฐาน การปรับเปลี่ยนรถตู้เป็นรถมินิบัส รถนักเรียนปลอดภัย และมอเตอร์ไซค์ต้องมีระบบเบรก

ที่ได้มาตรฐาน มาจากสถานการณ์ปัญหาที่ขนส่งมวลชนมีน้อย ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาค รวมถึง การที่ค่าโดยสารมีราคาแพง และไม่มีนโยบายส่งเสริมด้านความปลอดภัยให้กับรถโดยสารสาธารณะด้วย ทำให้ ผู้โดยสารเข้าไม่ถึงบริการและความปลอดภัย สภาพองค์กรของผู้บริโภคจึงมีข้อเสนอในเชิงภาพรวมคือ การให้ขนส่ง สาธารณะเป็นขนส่งมวลชนที่เข้าถึงได้ ทั้งในเชิงกายภาพ และด้านราคา รวมถึงเป็นขนส่งสาธารณะที่มีมาตรฐาน และความปลอดภัย ผ่านข้อเสนอเช่น การเพิ่มเงินรายหัวในเรื่องของค่ารถรับส่งนักเรียนในด้านการศึกษา หรือการ ให้รัฐอุดหนุนงบประมาณดอกเบี้ยต่ำในการปรับเปลี่ยนสภาพรถ เป็นต้น

พรรคการเมืองที่ให้ความเห็นต่อประเด็นนี้มีทั้งสิ้น ๗ พรรคการเมือง โดยส่วนใหญ่เห็นว่า เรื่องความ ปลอดภัยของระบบขนส่งมวลชนนั้น ควรต้องเน้นที่การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง อย่างการตรวจสอบสภาพรถ การทดสอบสมรรถภาพคนขับ หรือการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มความปลอดภัยมากขึ้น อย่างข้อเสนอของ พรรคเพื่อไทย หากมีเพียงพรรคเดียวคือ พรรคก้าวไกลที่เห็นสอดคล้องกับข้อเสนอที่ว่า ให้มีการเพิ่มงบประมาณ รายหัวเรื่องรถรับส่งนักเรียนลงไปงบประมาณด้านการศึกษาดูด้วย ในขณะที่ เรื่องของค่ารถโดยสาร โดยเฉพาะ อย่างยิ่งค่ารถไฟฟ้า นั้น ทุกพรรคการเมืองเห็นพ้องกันว่า ต้องมีค่าบริการที่ประชาชนเข้าถึงได้

และมีเพียง ๒ พรรคการเมืองเท่านั้นที่หนุนให้ท้องถิ่นทำระบบขนส่งสาธารณะ คือ นโยบายของพรรค ประชาธิปัตย์ และพรรคก้าวไกล ในขณะที่พรรคภูมิใจไทย เน้นชูนโยบายในการลดความแออัดของประชากรใน เมืองหลวง ให้กระจายคนสู่ภูมิภาคแทน ดังผลสรุปในรูปภาพที่ ๒

ประเด็นเรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัย							
ข้อเสนอ	ปชป.	ชกพ.	ชพท.	ภก.	นสท.	พท.	ภก.
ราคาเข้าถึงได้	★	★		★	★	★	★
เพิ่มงบเหมาจ่ายรายหัว เรื่องรถนักเรียน				★			
อปท.จัดสรรงบสนับสนุน	★			★			

ภาพที่ ๒: นโยบายของพรรคการเมืองต่อประเด็นเรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัย

จึงจะเห็นได้ว่า นโยบายหรือข้อเสนอของตัวแทนพรรคการเมืองในเรื่องบริการขนส่งสาธารณะ และความปลอดภัยในยานพาหนะนั้นเป็นในเชิงภาพกว้างมากกว่า เห็นปัญหาเรื่องราคาค่าโดยสารที่ยังคงมีราคาสูง เกินกว่าร้อยละ ๑๐ ของค่าแรงขั้นต่ำ ซึ่งต้องทำให้ราคาโดยรวมทั้งระบบลดลงมาให้ประชาชนเข้าถึงได้ ส่วนในเรื่องของมาตรฐานและความปลอดภัยนั้นก็เน้นการใช้กฎหมายเดิมที่มีอยู่แล้ว แต่บังคับใช้ให้เข้มงวดขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตาม หากมองว่าขนส่งมวลชนเป็นบริการจำเป็นขั้นพื้นฐานที่ประชาชนควรเข้าถึง การพัฒนา เชื่อมโยง ปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะทั้งระบบจึงเป็นเรื่องจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของภูมิภาคที่มีน้อยมาก หรือแทบไม่มีทางเลือกให้กับผู้บริโภคเลย

ประเด็นสุดท้าย คือเรื่องของสุขภาพ และคุณภาพชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปรับปรุงสิทธิผู้บริโภคไทยให้เท่าเทียมกับสิทธิผู้บริโภคสากล ระบบบริการสุขภาพมาตรฐานเดียว การจัดการปัญหาตลาดออนไลน์ แก๊งคอลเซ็นเตอร์ SMS หลอกหลวง รวมถึงการมีบ้านญาติพี่น้องของประชาชนนั้น มาจากสถานการณ์ปัญหาที่คนไทยไม่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานสากล ยังถูกหลอกถูกโกงจากอาชญากรรมสมัยใหม่ ผ่านเทคโนโลยี โดยมาตรฐานการป้องกัน แก๊งของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังคงไม่เข้มงวดและไม่มีการบูรณาการกัน ขณะที่เรื่องสุขภาพ หรือการผลักดันบ้านญาติประชาชน เกิดจากปัญหาความเหลื่อมล้ำ มีระบบที่ไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์ต่างกัน แม้เป็นพลเมืองเช่นกัน สภาองค์กรของผู้บริโภคจึงมีข้อเสนอในรายละเอียดที่ต่างกันไปตามหัวข้อ แต่จุดมุ่งหมายคือการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคให้ใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัย ตามสิทธิที่พึงมี

ข้อเสนอที่ให้ปรับปรุงสิทธิผู้บริโภคไทยให้เท่าเทียมสิทธิผู้บริโภคสากลนั้น มีเพียงพรรคการเมือง ๓ พรรคจากทั้งหมด ๘ พรรค คือ พรรคประชาธิปัตย์ ชาติไทยพัฒนา และไทยสร้างไทยเห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าว ทั้งนี้ พรรคไทยสร้างไทยรับในหลักการ แต่ขอศึกษารายละเอียดก่อน ขณะที่เรื่องบริการสุขภาพมาตรฐานเดียวนั้น มีเพียงพรรคเดียวคือ พรรคก้าวไกลที่มีนโยบายสอดคล้องไปกับข้อเสนอขององค์กรผู้บริโภคที่จะปรับสิทธิประโยชน์ของ ๓ กองทุนให้เท่าเทียมกัน ในขณะที่พรรคอื่นๆ เช่น พรรคประชาธิปัตย์ ชาติไทยพัฒนา เห็นว่า ควรมีมาตรฐานเดียวกัน ส่วนพรรคชาติพัฒนาแล้ว เพื่อไทย ภูมิใจไทยนั้น เน้นเรื่องการปรับปรุงระบบสาธารณสุข หรือสิทธิประโยชน์ของบัตรทองเสียมากกว่า ส่วนอีก ๒ พรรคอย่างเสรีรวมไทย และไทยสร้างไทย ไม่พูดถึงเรื่องระบบบริการสุขภาพมาตรฐานเดียว

ด้านข้อเสนอในเรื่องการจัดการตลาดออนไลน์ แก๊งคอลเซ็นเตอร์ หรือ SMS หลอกหลวงนั้น พรรคการเมืองแทบทั้งหมด ยกเว้นพรรคเสรีรวมไทยที่เห็นปัญหา และสะท้อนว่า จำเป็นต้องมีการลงทะเบียนผู้ประกอบการให้มากขึ้น มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการป้องกันให้มากขึ้น รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด เช่นเดียวกับเรื่อง

บ้านาณูถ้วนนหน้าของประชาชน มีเพียงพรรคเดียวที่มีนโยบายสอดคล้องกับข้อเสนอของสภาองค์กรของผู้บริโภคคือ พรรคก้าวไกล คือให้บ้านาณูแก่ผู้สูงอายุทุกคนที่อายุ ๖๐ ปีขึ้นไปเท่าเทียมกัน ในขณะที่พรรคประชาธิปัตย์ และ พรรคพัฒนาเกล้า เห็นควรว่าต้องนำเรื่องนี้ไปอยู่กับระบบประกันสังคม หรือกองทุนการออมแห่งชาติแทน ไม่เพียงเท่านั้น มีพรรคที่สนับสนุนสวัสดิการของผู้สูงอายุในมิติอื่นๆ แทนการให้เงินบ้านาณูประชาชน คือ พรรคภูมิใจไทย ที่จะทำประกันชีวิตให้ผู้สูงอายุในวงเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และพรรคชาติพัฒนาเกล้าที่จะสนับสนุนการปรับปรุง อารยสถาปัตยกรรมครัวเรือนละ ๕๐,๐๐๐ บาทแทน *ดังผลสรุปในรูปภาพที่ ๓*

ข้อเสนอ	ปชป.	ชกพ.	ชพท.	กก.	นสท.	พท.	ภท.	พปชร.
สิทธิผู้บริโภคเท่าเทียมสากล	★	★			★			
ปรับสิทธิประโยชน์เท่ากัน				★				
ขึ้นทะเบียนผู้ค้า		★	★	★		★		
ใช้ผลการศึกษา ๓ปท.แก่ ปท.				★				
บูรณาการความร่วมมือ		★						
บ้านาณู ๖๐ ปีได้ทุกคน				★				

ภาพที่ ๓: นโยบายของพรรคการเมืองต่อประเด็นสุขภาพ และคุณภาพชีวิต

เมื่อเป็นนโยบายเรื่องสุขภาพและคุณภาพชีวิต จะเห็นได้ชัดเลยว่า แต่ละพรรคการเมืองมีนโยบายแตกต่างกันไปตามจุดยืน หรือตามแต่ผลงานในอดีตของแต่ละพรรค เช่น พรรคเพื่อไทย และภูมิใจไทยที่เคยมีประสบการณ์การทำงานดูแลกระทรวงสาธารณสุขมาก่อน ก็จะมีนโยบายปรับปรุงบริการสาธารณสุขในสิทธิประโยชน์บัตรทองเป็นหลัก หรือการที่พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติพัฒนาเกล้า เคยร่วมต้นกฏหมายกองทุนการออมแห่งชาติ นโยบายบ้านาณูประชาชนจึงไปเกี่ยวพันกับนโยบายเดิมในอดีต เป็นต้น

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า การนำเสนอข้อเสนอขององค์กรผู้บริโภคสู่นโยบายพรรคการเมือง แล้วให้พรรคการเมืองสะท้อนความคิดเห็นหรือนำเสนอนโยบายของพรรคนั้น หากข้อเสนอใด ไม่ใช่ข้อเสนอที่เป็นในเชิงของการ

ปฏิรูประบบ เช่น การบังคับใช้กฎหมายควบคุมผู้ขายสินค้าออนไลน์ให้เข้มงวดมากขึ้น พรรคการเมืองมีแนวโน้มจะให้การสนับสนุน หรือมีนโยบายที่สอดคล้องใกล้เคียงกับข้อเสนอดังกล่าวมากกว่าข้อเสนออย่าง การปรับแผนการใช้ไฟฟ้าของประเทศ การปรับปรุงระบบบริการสุขภาพทั้ง ๓ ระบบ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ดี การมีความเห็นต่อสาธารณะของตัวแทนพรรคการเมืองจะเป็นสัญญาประชาคมขั้นดี ที่ทำให้องค์กรของผู้บริโภค รวมถึงประชาชนคอยตรวจสอบว่า เมื่อพรรคการเมืองนั้นๆ ได้เป็นรัฐบาล หรือมีโอกาสเข้ามาบริหารประเทศแล้วนั้น ได้ทำตามสัญญาที่ได้ประกาศไว้หรือไม่ อย่างไร